Ч. 147 (14.045). Львів, четвер 6. червня 1935. Pocztowa opłatę opłacono ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 504.060. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло“. Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. — Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00 „, Піврічно 30·00 „, Річно 60·00 „. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Знову кабінетова кріза у Франції.

УРЯД БУІСОНА ДИМІСІОНУВАВ.

ПАРИЖ. 5. 6. ПАТ. Авас повідомляє: На засіданні групи послів соціяльних радикалів Еріо подав мотиви, для яких група повинна голосувати за довірям для уряду. Тому, що проти його виводів виступило досить багато послів, Еріо нагло покинув салю нарад, заповідаючи, що зрезиґнує з проводу гідности партії. Всеж приятелі переконали його, щоб повернувся на салю, де він знову доказував своє твердження.

ПАРИЖ, 5. 6. ПАТ. Авас повідомляє: В год. 15.15 зачалося засідання палати депутованих. Комуністи Лямет і Торер, соціялісти Вінсент Оріоль і Леон Блюм, зголосили інтерпеляцію до уряду. Прем. Буісон домагався відложити дискусію над інтерпеляціями і при голосуванні над цією справою поставив квестію довіря.

ПАРИЖ, 5. 6. ПАТ. Уряд Буісона дістав довіря в палаті депутованих більшістю 3990 голосів проти 192. Цією більшістю палата відложила дискусію над зголошеними інтерпеляціями комуністів і соціялістів.

ПОВНОВЛАСТИ ДЛЯ УРЯДУ.

ПАРИЖ, 5. 6. ПАТ. Авас повідомляє: По ухваленні палатою довіря для уряду премієр Буісон предложив проект закону про повновласти. Пленарне засідання перервали, щоб у перерві над проектом могла радити фінансова комісія палати.

ПАРИЖ, 5. 6. ПАТ. Авас подає: Фінансова комісія палати ухвалила більшістю 19 проти 18 проект закону про повновласти. В год. 17.30 зачалися знову пленарні наради палати.

ПАРИЖ. 5. 6. ПАТ. Нинішне засідання кабінетової ради було коротке. Головним предметом нарад була урядова декларація, про якої зміст Буісон повідомив членів уряду. Потім відбулося засідання ради міністрів, на якім текст урядової декларації одноголосно одобрили. Рада прийняла теж текст закону про спеціяльні повновласти для уряду. Потім мін. Ляваль поінформував членів уряду про міжнародні переговори, що тепер ведуться.

Авас подає, що в добре поінформованих кругах підкреслюють, що проект закону про повновласти для уряду в інтерпретації прем. Буісона має на меті, як запобігти зловживанням. Відноситься він до оздоровлення фінансів, оживлення господарського життя та консолідації публичного життя.

264 ПРОТИ 262.

ПАРИЖ, 5. 6. ПАТ. Урядовий проект у справі поширення повновластей відкинули 264 голосами проти 262.

Зараз по оголошенні висліду голосування міністри зредагували лист з димісією, з яким прем. Буісон піде до президента республики.

ПАРИЖ, 5. 6. ПАТ. Буісон, покидаючи елізейську палату, заявив: Думаю, що я свій обовязок виконав.

ЗА НОВИЙ УРЯД.

ПАРИЖ, 5. 6. ПАТ. Президент Лебрен зачав розмови у справі створення нового кабінету. В 21.40 президент відбув конференцію з першим віцепредсідником палати деп. Шамардом. В год. 22 до елізейської палати прибув предсідник сенату Жанненей.

ПАРИЖ, 5. 6. ПАТ. Деп. Буісон не приняв пропозиції президента Лебрена створити новий уряд та порадив поручити місію створення уряду предс. сенату Жанненей.

ЛЯВАЛЬ СТВОРИТЬ НОВИЙ УРЯД?

ПАРИЖ, 5. 6. ПАТ. Парляментарний звітодавець агенції Аваса думає, що през. Лебрен ще нині доручить створити уряд якомусь визначному парляментаристові.

В політичних колах думають, що міністер Ляваль був би найвідповідніший розвязати цю вийняткову урядову крізу.

ПАРИЖ, 5. 6. ПАТ. Нині в год. 9. рано през. Лебрен прийняв предс. сенату Жаннeнея, що відмовився створити уряд, оправдуючись лихим станом свого здоровля. По тій конференції запросили мін. Ляваля, який у засаді погодився створити новий кабінет.

Орґанізація німецького летунства.

БЕРЛІН. 5. 6. ПАТ. Згідно з урядовим комунікатом орґанізація нім. летунства представляється ось так: Летунством кермує нім. міністерство летунства під проводом мін. летунства і головнокомандуючого повітряної фльоти ґен. Ґерінґа. Його приналежність до армії як головнокомандуючого ніяк не доторкає його компетенцій в обсягу мін. летунства. Як армія на округи корпусу, так і летунська фльота ділиться на 6 летунських команд з місцями осідку в Кольонії, Мінхені, Мінстері, Дрездені, Берліні і Кеніґсберґу, які мають владу військових команд під проводом командантів у ранзі ґенералів. Управа летунської комунікації має 15 летунських урядів з місцями осідку в Кеніґсберґу, Штеттені, Кільонії, Берліні, Маґдебурзі, Бреслявї, Дрездені, Ганновері, Ваймері, Франкфурті н. М., Мінстері, Кольонії, Норимберзі, Мінхені і Штутґарті.

Шість років головою уряду.

ЛЬОНДОН. 5. 6. ПАТ. Нині минуло 6 років від часу, коли Рамсей Мекдовальд обняв становище премієра В. Британії в другім уряді лейбур партії. Від того часу Мекдональд безперервно аж дотепер був премієром, дарма, що плятформа британійського уряду основно змінилася. Нинішне засідання кабінету під проводом Мекдональда буде останнім і прощальним, бо він уже позавтра покидає свій уряд.

Чи Австрія збереже незалежність?

ПАРИЖ. 5. 6. ПАТ. „Ле Матен“ повідомляє, що цього тижня продовжуватимуть виміну поглядів між нім. амбасадором та італ. держ. підсекретарем Сувічем щодо положення в середній Европі. Італія хоче довідатися, чи можна з Німеччиною порозумітися щодо форми і суті договору про невмішування в австрійські справи. Як відомо, Гітлер відкинув у своїй промові ідею „аншлюсу“, одночасно заповідаючи, що австрійський нарід має право про це сам рішати.

В Еспанії заборонили політичні збори.

МАДРИД. 5. 6. ПАТ. З причини деяких інцидентів у Моралес між політичними противниками, в часі яких забили 2 особи та 5 ранили, уряд зажадав від прокураторів республики, щоб видали негайно заборону політичних і всіх зборів загальним характером.

Реконструкція югославянського кабінету.

БІЛГОРОД. 5. 6. ПАТ. В найближчих днях прийде до реконструкції кабінету Єфтича. Можливе, що міністер освіти Чічіч обійме становище предсідника скупщини.

Окружне Свято Молоді у Станиславові,

заповіджене на 8. і 9-го червня ц. р., через незалежні від Комітету Свята причини, **відбудеться невідклично 29. і 30-го червня ц. р.,** з незміненою програмою. — Усі місцеві і районові Комітети Свята взиваємо, щоби не переривали праці, а навпаки з більшою завзятістю взялись до організації участи у Святі.

КОМІТЕТ.

Сила і слабість Гітлера.*)

Львів, 5. червня 1935.

Справа Гітлера — це справді небувале історичне явище. Чи радше так: бували вже в історії випадки, що якийсь великий „демагогос“ — вожд юрби, вожд мас, очаровував їх, доводив до стану цілком непритомної гарячки. Появу таких людей як Гітлер можна розуміти лише зі студій психольогії маси. Ці студії стверджують, що всяка маса, всяка юрба є здібна піддаватися найбільш нераз неймовірній гіпнозі. Отже це річ бувала, що можна маси захоплювати. Очаровувати, гіпнотизувати. Чим справа Гітлера й гітлеризму історично справді небувала, це безприкладною натугою розточуваної довкола себе гіпнози.

Непроглядні німецькі людські маси фанатично вірять у свого „фірера“. Дивляться в нього, як в ікону. Щонебудь цей їхній „фірер“ зробив би, щонебудь сказав би, вірять з місця, вірять твердо й фанатично, що є саме так, як сказав „фірер“. Показували свого часу цікаву німецьку фільму п. н. „Д-р Мабузе“. Виступав там великий гіпнотизер, не то штукар, не то факір, який вмів робити з людьми дивні штуки. Ставав перед численною авдиторією і показуючи пальцем на цілком порожну сцену, казав: Тепер іде по сцені каравана верблюдів. І люди бачили пустинний краєвид, а на ньому каравану верблюдів... І потім таке: А ось тут є місто, а в ньому крутиться церковна вежа. На диво — людям зразу починала крутитися в очах справжня церковна вежа.

Враження ось-такого політичного д-ра Мабузе робить Гітлер. Каже бачити німцям найбільш неймовірні речі і німці вірять, що їх бачать. З обективною дійсністю ця віра не має нічого спільного. Кажуть, що віра переносить гори. Але тільки хіба хороблива віра може „перенести“ з пустині і вичарувати на сцені каравану верблюдів. Отакі політичні каравани верблюдів крутяться вже від довшого часу німцям перед очима.

Республиканська демократична Німеччина почувалася глибоко нещасливою. Почувалася пониженою, ограбленою, несправедливо осудженою. Ненавиділа повоєнний міжнародній европейський лад. Розуміла його, як лад свого національного обезсилення і закріпощення. У висновку Німеччина зненавиділа і звалила своє республиканське, демократичне правління, як оте, що казало німцям іти з цим міжнароднім ладом на компроміси. „Ні“ — кричала післяверсай-

*) Поміщуємо цю статтю з уваги на безумовно цікавий її підхід і правильні деякі думки, однак зазначуємо, що ш. автор оцінює нац.-соціялістичний рух, його потенціяльні вартости і практичні наслідки надто односторонньо та промовчує суттєві історичні зміни, переведені за час панування Гітлера. До цієї теми, ще вернемося. — Прим. Ред.

ська Німеччина і — робила дорогу Гітлерові. Аджеж він обіцював, що переверне цей лад до гори дном!...

В цей спосіб Гітлер прийшов до влади. Чи змінилося наслідком цього щонебудь засадничого в обективній німецькій внутрішній і зовнішній ситуації? Чи змінив Гітлер щонебудь з того, що складалося на т. зв. „німецьку національну ганьбу"? Гітлер пішов у своїм програмово-пропаґандивнім ставленні справ так далеко, що зробив зміну попереднього німецького демократичного режіму і зміну міжнароднього німецького положення справою національної чести! Мовляв: нація мусить собі повернути свою втрачену честь. Це не станеться так довго, доки не буде переведена радикальна зміна дотеперішньої німецької ситуації.

Чи з приходом Гітлера ця зміна наступила? Саме починається дивовижна гра, велике політичне чарування. Наприклад, одним з джерел цього почуття оганьблення Німеччини було те, що версайський пакт накладав на Німеччину моральну вину за „спровокування" війни і цим морально узасаднював страхітливі німецькі воєнні контрибуції, чи пак „репарації". Гітлер послідовно називав нім. республиканський демократичний уряд — „урядом національної ганьби і зради" через те, що цей уряд пактував і переговорював з переможцями Німеччини і старався з ними дійти до якогось „модусу вівенді", дарма, що переможці не хотіли внулювати ані тої точки обвинувачення німців за вибух війни, ані теж матеріяльних репарацій. Це було так довго, доки Гітлер сам не прийшов до влади. На ділі, репарацій позбулася ще демократична Німеччина. Коли за демократичної Німеччини істнувала формально ця точка обвинувачення Німеччини за вибух війни — то це була „ганьба Німеччини". Істнує ця точка і втримується формально також за режіму Гітлера. Коли тепер Гітлер переговорює і йде на якнайбільш неймовірні компроміси з погромцями Німеччини та хоча надалі втримується теза про вину Німеччини за вибух війни, його політика компромісів це вже не є „ганьба Німеччини", але це вже є „Бефраюнґ", визволення, привернення німцям їхньої чести.

Таких прикладів можна би навести до схочу. Скажім таке: Вчора „ганьбою Німеччини" було те, що Польща зайняла т. зв. „коридор" і що від Німеччини відділено Данціґ. Гітлер заявив, що Німеччина так довго не віддискає своєї чести, доки коридору і Данціґа не відбере. Респ.-демокр. уряд тому був урядом „національного запроданства і зради", що волею-неволею толерував цей стан розшматування Німеччини. Колиж запанував Гітлер, то перший пішов на якнайдальше порозуміння з Польщею. Коридор і справа Данціґа взагалі зникла з дискусії. Давний стан цих річей залишився в повній силі, але ніхто з німців того фактичного стану більше не квестіонує.

Вчора, за демократичного ладу, були в Німеччині — порівнуючи до передвоєнних часів — досить поважні господарські злидні. Але людям жилося матеріяльно без порівнання краще, як за гітлерівського режіму. Йдучи до влади Гітлер ще вчора говорив німцям: дивіться, на яких жебраків звела вас оця ганебна республика! Геть з нею! Зі мною прийдуть кращі часи! І Гітлер прийшов. А часи? Прийшли теж, але обективно гірші, матеріяльно куди бідніші. Але німецький нарід, заливлений у свого вождя, вірить, щиро, без пресії згори вірить, що йому тепер краще.

Здавалося наприклад Гітлерові, що ввійде в союз з Анґлією й Італією, що розторощить наслідком цього Францію і піде хрестоносним походом на большевиків. Таке було написане й обіцяне в його книзі: „Моя Боротьба". На ділі, як досі, всі спроби реалізації цієї концепції цілковито заломилися. Але зате здійснилося багато дечого цілком протилежного. Анґлія не йде вправді проти Німеччини, але й не йде на ніякі союзи з німцями. Більше ще: наслідком зброєнь наближується до Франції мілітарно настільки, що шляхом т. зв. „летунського пакту" робить з Франції свого мілітарного союзника, робить з Франції мілітарного ґаранта своєї власної безпеки та ґарантує Франції її безпеку. Як звідси ще далеко до осамітнення Франції і союзу з Анґлією. Гітлер обіцював німцям союз з Італією. На ділі повів таку австрійську „аншлюсову" політику, що відштовхнув від себе Італію — і здійснив справжнє чудо — погодив її з Францією! Таких чуд є більше! До його приходу Мала Антанта й Італія були завзятими ворогами. Гітлер спричинив між ними перші спроби порозуміння. Він остаточно погодив Францію з большевиками — і замість хрестоносного походу на большевиків, Большевія опинилася... в Лізі Націй. Бесарабський конфлікт був одною зі запальних точок Европи. Гітлер цей конфлікт зліквідував, бо румуни й большевики погодилися. Чехія десятками літ не хотіла признати большевиків; за два роки влади Гітлера ЧСР не тільки Совіти признала, але й пішла з ними на тісний союз. Він переконав світ у слушність французької тези безпеки. Своїм летунським зброєнням звалив і усунув з Анґлії від впливу прихильних собі міністрів Мекдональда і Саймона, зате допоміг прийти до влади франкофільським консерватистам. Він вправді перечеркнув V. розділ версайського пакту про обеззброєння Німеччини, завів у Німеччині загальну військову службу, але з тим вислідом, що друга сторона теж почала нагально зброїтися і дійсне відношення нім. сил до закордону не багато змінилося.

Сьогодні міжнародне положення Німеччини тяжче і непевніше, ніж було колинебудь. Все одно, Гітлер каже своїй авдиторії, що міжнародне положення Німеччини щораз краще, що німці визволяються. І розуміється, авдиторія вірить.

Щоправда, міжнародня політика є занадто завжди мінлива аби можна було на підставі сучасного міжнародньо-політичного положення Німеччини видавати дефінітивний осуд успіхів чи невдач Гітлера. Ще замало мав часу, аби показати і доказати, що зуміє. Але нині з Німеччиною зле. Міжнародні „чуда" — крім неґативних, Гітлерові не вдаються. Система европейських держав і окремі нації це не мітінґ і не авдиторія, яку можна суґерувати. Тут рішає суворий закон обективної гри сил і супроти нього Гітлер наразі безрадний.

Одно тільки вмів Гітлер доказати, а саме, що можна силою суґестії опанувати якусь людську масу, навіть цілий нарід до такої міри, що він просто затрачує своє „я". Гітлер має цілий німецький нарід у своїй руці, під беззастережним і всесильним впливом своєї волі. Тримає його цупко і веде куди хоче. Чи матиме силу й здібність опанувати так само обективну політичну дійсність, особливож німецьке міжнародне положення, як опанував субєктивізм німецьких душ? Важко це вже сьогодні сказати. Це покажуть щойно дальші літа.

Якщо Гітлер виявить оту силу і здібність, щоби опанувати европейську дійсність так, як опанував самих німців — буде політичним генієм, якого ще наша земля не носила. Так чи сяк — перед нами людина небуденного масштабу. Наразі „чарує" і тримає світ в напруженні. Що вийде з цього на кінці: велика історія чи великий невдалий експеримент, це покаже щойно дальша будучність.

З. П.

ВАСИЛЬ БАЧИНСЬКИЙ.

Чортківський пролом.

Спомин учасника з нагоди 16-их роковин.

Дня 7. червня минає шістнадцять літ, як Українська Галицька Армія, яка здавалось, була у безвихідній ситуації, силою волі і незрівнаною хоробрістю розпочала славний та памятний у нашій визвольній боротьбі „чортківський пролом". Я був тільки учасником та свідком подій на маленькому відтинку та міг бачити тільки те, що ділось в мому курені, а найбільше в полку. Та мав я те щастя, що саме 7-ма бриґада УГА, в якої склад входив курінь сотн. Рибачевського та над яким зараз другого дня чортківського пролому я обняв команду, перша взяла активну участь в чортківському проломі, зокрема наш курінь був одним з перших, який розпочав цей пролом.

Ми дістали приказ заняти містечко Ягольницю. Наші стежі зголосили, що та місцевість обсаджена ворогом. Ми почали підготовлятись до наступу. Зближався вечір. Низько похилені постаті, тихо та безшелестно мов тіни зближались до перших домів містечка. Тут і там почали падати крісові стріли. З черги понеслось тарахкотіння скорострілів, а їх відгуки губились у розлогих полях. Наша розстрільна розсипалась поміж домами містечка. Фабрика тютюну вже в наших руках. За пів години ми вже заняли цілу Ягольницю. В напрямі противника ми вислали сильні стежі. Пішов і поручник Утриско. І судилось, що він перший зазначив кривавим слідом чортківський пролом. Ворожа куля забрала славного товариша-вояка як першу свою жертву.

Зараз слідуючого дня ми брали наступом залізничу стацію Білобожницю. Перед нами розлогий рівний терен, який легко підносився в напрямі стації. По широкому полі розсипалась наша розстрільна. За нами батерія сотн. Кречківського чи Когута. Падуть перші гарматні стріли. А наша лава плила вперед під тихий шум хвилюючих ланів, тріскіт крісових куль і клекіт скорострілів. Кулі бреніли мов рої ос. Я ішов у розстрільній поруч сотн. Рибачевського. Раптом він припав до землі. Куля прошила йому ногу. Санітарі поралнсь біля ранених, а ми чимраз більше наближувались до стації. Здавалось, що розстрільною кермує машинерія, яка викидає людські манекіни, що мчаться вперед, припадають до землі, схоплюються і знову — вперед. Цей наступ подобав на пописові вправи. А гарматчики начеб хотіли переганяти піхоту. Підїздили під саму розстрільну і пражили з вільного поля. Ми добули стацію, санітарі перевязували ранених полонених, стрільці збирали покинену зброю та набої. І наче жаль ставало, що противник подався, що наступ скінчився.

Зближався вечір. Цілий наш курінь закватирувався на ніч у великому селі Біла Чортківська. На просторому майдані гуділо мов у казані. Кухні розділювали їжу, стрільці та сільська молодь співали пісень. Неслись вигуки радости. Бо йшла радісна вістка, що наші війська заняли Чортків, що противник на цілому фронті вступається перед нашим напором.

Наша Армія, хоч голодна та холодна та що найгірше — без запасів стріливa, неслась грізною лявіною на захід. Вона виказала безприміриу хоробрість та саможертву для добра батьківщини. Населення тих сел, кoізь які переходили наші побідні курені, плакало з радости, віддавало останню сорочку національним героям. Наші ряди густо доповнялись добровольцями.

Опісля прийшла Переволока, Трибухівці, Бучач, Потутори, Дикі Лани, Лисоня, Бережани, Гологори... А там — здивовані й збентежені постаті, одягнені в новенькі сині однострої. Їм ще у далекій Франції, та ген за морем говорили, що противник, це незорганізовані хлопські банди...

Ніхто з нас не тямив воєнних трудів та небезпек, бо радість та гордощі груди розпирали. А перші підвищення старшинських ступенів, які нам признано за хоробре поведення на фронті?! Це була для нас найвища та найбільша нагорода. Тільки одна настирлива та грізна думка не сходила у нас з голови: набої! Вичерпувались останки, а кожний набій, кожне гарматне стрільно ішло на вагу золота. І прийшло те, що мусіло прийти. Відворот. Але чесний, вояцький. Прикладами крісів, вістрями баґнетів, мозолистими руками здержувала Українська Галицька Армія ворожий наступ. Здержувала його зеднана, злучена, сцементована великою ідеєю. І ця ідея дала змогу нашій Армії після переходу через Збруч іти в побідному поході на золотоверхий Київ.

Хто пережив цей славний похід, який почався чортківським проломом, той до кінця життя уважатиме його за найкращий період свого життя. Він неодному з нас не дає падати духом, не дає вкрадатись гіркій зневірі. Чортківський пролом, це одна із найсвітліших сторінок боєвих дій у наших визвольних змаганнях. На жаль, та подія жде ще мемуаристів, які випрацюють та подадуть його історію, щоби грядучі покоління мали перед очима не лише невдачі і катастрофи, але й успіхи та світлі моменти визвольної боротьби.

За океаном.

ВІДСЛОНЕННЯ БЮСТУ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА В АМЕРИКАНСЬКІМ ІНСТИТУТІ МИСТЕЦТВА В ДІТРОЙТІ, МИШИГЕН.

В неділю 12. травня в Інституті Мистецтва в Дітройті, Мишиген, що є одним з найповажніших музеїв в Америці, відслонено бюст Кобзаря України Тараса Шевченка **роботи нашого славного земляка Олександра Архипенка.** Бюст виконаний з терракоти, представляє Шевченка як суворого пророка, що показує шлях свому народові. Мистецький замисл бюсту влучний. Виконаний він із силою, питомою творам Архипенка. Що правда, борода не годиться із звичайним нам уявленням постаті Шевченка і можливо, що без бороди та з питомим Шевченкові вусом постать Кобзаря булаб намріднішою. Одначе для чужинців бюст так, як він представляється, є твором не лиш високо мистецьким, але також викликує бажане враження, що Шевченко був пророком, учителем та ідейним батьком українського народу.

Почин та уладження свята — **це заслуга хору „Думка“,** що істнує в Дітройті від кількох років. Цей хор замовив бюст Кобзаря у п. Архипенка, зібрав перші гроші, подарував бюст дітройському Інститутові Мистецтва та вкінці уладив свято передачі бюсту згаданому Інститутові і торжественного відслонення його.

Ідея памятника Шевченка в Дітройті повстала ще в 1928 році з нагоди концерту Саломії Крушельницької у Дітройті. Почин до концерту й ідею поставлення памятника Кобзареві України у Дітройті дав **о. Лев Сембатович;** до комітету належало 30 українських товариств з Дітройту й Гемтрамеку. На прохання комітету управа міста Дітройту зарезервувала місце під памятник Кобзареві України в пречуднім парку на острові Бел-Айл поруч памятника Ґетого, Дантого й інших. На жаль, частинно через екон. депресію і через розбиття дітройтських українців на кілька непримирних груп справа памятника в публичному парку заснітилася, хоч не можна сказати, щоб пропала. Дітройські українці мають ще спромогу виконати цей проект. Місце чекає. Треба лиш, щоб люди доброї волі обєднались, а гроші тоді найдуться. Розуміється, що мусить це бути памятник з тривкого матеріялу і тимсамим дорожчий, ніж бюст з терракоти, призначений для музею.

Всіх мусіло зворушити само відслонення бюсту та передача його містові й музееві. Іменем міста промовляв радний п. **Келлі** в заступстві мейора п. Казенса, що виїхав до Вашингтону, в імени Інституту Мистецтва говорив його головний секретар п. **Борровс.** Він вказав з натиском на те, що українська іміграція належить до тих, що вміють плекати свою культурну традицію тут, на землі Вашинґтона і через те приносять свої цінності в загальне русло молодої американської культури. Промовляв ще англ. мовою український уроженець Канади, адв. **Іван Ящів** з Віндсор. Під кінець виголосив знаменитий реферат ред. д-р **Лука Мишуга.**

Дуже гарно також виглядало, коли на сцену виношено цвіти та вінки від ріжних орґанізацій і складано у стіп бюсту. Грошева збірка дала понад пятьсот долярів, які призначені на відлиття того самого бюсту з бронзу, як дарунок Українців Дітройту для Українського Національного Музею у Львові. Свято закінчилось відспіванням американського й українського гимну.

Похорони д-ра Андрія Чайковського.

(Жмут вражінь із Коломиї).

Іду з двірця до „Народнього Дому“. На мурах українських установ чорніє ціла низка клепсидр. З гори сумно звисають чорні хоругви. Вже коло 1-ої години пополудні збираються люди, інтелігенція, міщанство, селянство, мужчини й жінки, старі й молоді. Впорядчики тримають лад. Ґанок „Народнього Дому“ вкритий чорним сукном, на ньому портрет Покійного. На жаль, винос тіла припізнився чогось понад пів години, а на долині ждуть нетерпляче.

Почалося. Виносять вінки, вистелюють середину ридвану квітками. Чоло походу з молодю, делегаціями читалень та інших установ як місцевих, так і сільських з вінками вже в ринку. Виносять домовину, за нею уставляється горем прибита рідня, починаючи від Дружини Покійника, кінчаючи внуками. За родиною стає делегація краєва, в якої перших рядах бачу сен. Кисілевську, голову Матірнього Т-ва „Просвіта“ д-ра І. Брика, сеніора адвокатів д-ра Ст. Федака, сенатора д-ра Горбачевського, в другому ряді посла З. Пеленського, д-ра М. Волошина, ред. Р. Купчинського і посла Чукура. А далі адвокати, судді, делегації товариств і непроглядні ряди громадянства. Похорони веде о. декан Русин в асисті поважного числа духовенства. Полилися звуки похоронної пісні. З балькону прощає Покійника, може за довго, проф. Николишин від коломийського громадянства, д-р Волошин від Союзу Українських Адвокатів і від Союзу Польських адвокатів місцевий товариш Покійного по польськи.

Під жалібний спів і звуки орхестри повагом посувається похід вулицями міста, де панує взірцевий порядок. Перед парохіяльною церквою похід задержується, вносять домовину до церкви, серед шпаліру делегацій з вінками. Молитва, прегарний спів, останнє цілування і проща о. декана Русина. Серед дуже поважного настрою жалібний похід іде далі. Йде безумовно за повільно, бо в брамі цвинтаря спиняється щойно в год. 6.30. Це й було причиною, що делегати зі Львова, що мусіли вертатися в год 7-ій, не могли вже попрощати Покійника на цвинтарі. Встиг це зробити тільки ред. Купчинський від Т-ва Письменників і Журналістів, який того дня не вертався до Львова. Через те мусіла відпасти промова й голови Матірнього Т-ва „Просвіта“, промова, для якої аранжери жалібної хвилини повинні були передбачити інше місце й час.

Прощальні промови виголосили ще: д-р Михайло Західний від Бережанщини, д-р Новодворський з Коломиї, д-р Киридо Трильовський, що згадав заслуги Покійного для Січової Орґанізації як кошового передвоєнної Повітової Січи в Бережанах, двох селян, представник молоді та сен. Кисілевська.

Поза тими недотягненнями відпровадження тлінних останків Покійного на місце вічного спочинку та прощальні слова на цвинтарі мали характер дуже поважний і робили могутнє вражіння. Ще раз, як при кожній такій сумній нагоді, наш нарід і громадянство дали доказ, що вміють працю шанувати і для народніх робітників носять у своїм серці сердечні почування глибокої вдяки.

„Нехай Тобі та наша українська земля легкою буде“.

СТ. 18. ЗАКОНУ ПРО ПРОСТУПКИ. КАРА 200 ЗОЛОТИХ АБО 10 ДНІВ АРЕШТУ.

Присуд окр. суду в Тернополі.

Дня 15. грудня 1934 р. помер нагло на удар серця при виході з грималівського поїзду біля залізничої стації в Тернополі грималівський лікар д-р Ізидор Мізес. Тіло його привезли до Грималова і дня 17. грудня 1934 р. відбувся його похорон при участи около 1.000 людей місцевого жидівського, українського і польського населення. Покійний д-р Мізес жив у Грималові понад 30 літ і вся околиця знала його й цінила як совісного лікаря, що кожному радо йшов з лікарською допомогою. Лишив по собі загальний жаль і місцеве населення дало цьому свій вислів, беручи громадну участь у його похороні. Був там і наш заслужений місцевий діяч та колишній український державний секретар почт і телеграфів п. **Олександер Пісецький** з Грималова, що від українського громадянства виголосив на цвинтарі коротку прощальну промову, яку закінчив словами: „Нехай Тобі та наша українська земля легкою буде!“

Між присутніми на цвинтарі був теж і місцевий бурмистр, емеритований поручник, що походить десь з далеких західних сторін Польщі і якого мин. року скалатське старосто надало тут на бурмистра. Учувши повищі слова п. Пісецького, зробив він негайно донесення до поліції, а поліція до старостві в Скалаті. Староство доглянулось у згаданих словах проступку зі ст. 18. закону про проступки й **укарало п. Пісецького гривною 250 зол. або десятиденним арештом.** Від цього присуду відкликався п. Пісецький до окружного суду в Тернополі. Дня 15. травня ц. р. відбулася в тернопільському окружному суді карна розправа, на котрій обвинуваченого п. Пісецького боронив м-р Володимир Палашевський, аплікант адвоката д-ра Степана Барана. Він підніс, що тут нема єства каригідного вчинку, бо п. Пісецький не мав наміру виявити нехіть чи легковаження для польської держави, і то в демонстраційний спосіб, а висказані інкриміновані слова самі по собі не є теж каригідні; інтерпретація тих слів, наведена самим обвинуваченим, є правдива і тому старостинське оречення слід скасувати й обвинуваченого в цілости увільнити.

До року 1932 обовязував у Галичині так званий гумовий патент, себто австрійський цісарський патент з 20. квітня 1854 р. про адміністраційні проступки, що відповідає нинішній статті 18. польського закону про проступки з 11. липня 1932. Ця стаття, якої карну санкцію відчули вже тисячі наших громадян, звучить: „Хто на публичному місці демонстраційно виявляє нехіть або легковаження для польської держави або державних інституцій, підпадає, якщо за вчинок не грозить гостріша кара, карі арешту до двох тижнів або гривні до 500 золотих“.

Згадана стаття має дуже широкий обіг передовсім на терені тернопільського воєвідства. Минулого року староство в Збаражі і Скалаті на основі тієї статті покарало десятки наших громадян, між ними й декана о. Теофіля Копистянського з Клебанівки, пов. Збараж, з нагоди канонічної візитації епископа д-ра Івана Бучка в новоселецькому деканаті у травні 1934 р.

Статтю 18. закону про проступки відчув уже на собі і п. Олександер Пісецький, котрого староство у Грималові укарало гривною 300 (триста) золотих або десятиденним арештом за промову на академії в честь епископа д-ра Бучка в його присутности дня 7. липня 1934 р. в Колодіївці, повіт Скалат, а окружний суд у Тернополі вироком з 19. квітня ц. р. цей присуд потвердив. Проти цього вироку вніс адвокат д-р Степан Баран касацію і справа є тепер у Найвищому Суді. Всі задані вироки ферує молоденький суддя д-р Ігнаци Чирський. Його останній вирок у справі п. Пісецького звучить:

Sąd Okręgowy Wydział II. w Tarnopolu, dnia 15. maja 1935 roku. Sygn. akt. II. Kad. 199/35.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej!

Sąd Okręgowy Wydział II. karny w Tarnopolu przez S. O. D-ra Ignacego Czyrskiego w obecnośc delegata Starostwa powiatowego w Tarnopolu D-ra Czajkowskiego i protokolanta apl. Madeyskiego po przeprowadzeniu rozprawy głównej dnia 15/5 1935 w Tarnopolu przeciw oskażonemu Aleksandrowi Piseckiemu na skutek oskarzenia Starostwa powiatowego w Skałacie z dnia 19. kwietnia 1935 l. cz.

Більшовицька „хліборобська освіта“.

У центральному комітеті комуністичної партії України в Києві відбулися наради представників усіх наукових хліборобських установ та дослідних стацій. Взяло в них участь коло 90 членів академії наук, професорів і співробітників хліборобських установ. Проводили нарадами секретарі ЦК партії: Косьор, Постишев, голова української ради народніх комісарів Любченко і комісар земельних справ України Папірний. Звідомлення з тих нарад, поміщене „Ізвестіями“, визначається гострим тоном у відношенні до справ наукових хліборобських установ. М. і. Постишев сказав, що „колхози в 1931. р. були кращі, ніж хліборобський інститут тепер“. (Відома річ, що колхози тому чотири роки находилися в дуже поганому стані). Звертає теж увагу спосіб, ставлення запитів професорам. Нпр. Косьор з причини недостачі конкретних даних про науковий вислід плекання худоби, спитав директора: „Невже нема їх зі страху перед відповідальністю?“ — й дістав притакуючу відповідь. Всі управителі наукових установ нарікають на недостачу людей, недостачу сільської інтелігенції та недбале становище комісаріяту земельних справ до наукових установ. Про рівень наукових праць свідчать дві анекдоти з реального життя, заведені комісарем хліборобства Папірним. Інститут плекання дробу між іншими науковими темами виладив і таку: „Обтяження одного когута в залежности від вимірів курки“, що має значити: „Скільки курок може запліднити один когут?“ В біольоґічному інституті справу боротьби з рільними шкідниками розвязано так: розпорювали котам животи і зі скількости пільних мишей, знайдених у їхніх шлунках, дошукувались даних про знищені шкідники...

Мирові маніфестації в Анґлії.

ЛЬОНДОН, 5. 6. ПАТ. З міродатних джерел повідомляють, що Льойд Джордж небаром розпічне національну кампанію в користь мира. На неділю заповіли в Льондоні величезну маніфестацію. Такі самі зібрання відбудуться в цілім краю.

K. 100 o przekroczenie z art. 18 ust. z dnia 11. VII. 1932 Dz. U. R. P. № 60 poz. 572 wydał dnia 15. maja 1935 r. w Tarnopolu w obecności stron następujący

WYROK.

Oskarzony Aleksander Pisecki, ur: 27. marca 1869 w Brodach, zamieszkały w Grzymałowie, wdowiec, emeryt. urzędnik pocztowy, rel. gr.-kat. winien jest, że dnia 17/XII. 1934 na cmentarzu żydowskim w Grzymałowie, a więc miejscu publicznem, wygłosił przemówienie żałobne przy zwłokach błp. D-ra J. Miesesa w obecności zebranych około 1000 osób, w którem użył słów „nechaj tobi ta nasza ukrainśka zemla łehkoju bude", czem demonstracyjnie okazał niechęć i lekceważenie do Państwa Polskiego i narodowości polskiej. Czynem tym dopuścił się wykroczenia z art. 18 ust. z 11. VII. 1932. Dz. U. R. P. № 70 poz. 572, za co skazuje się go po myśli art. 18. powoł. ustawy na grzywnę w kwocie 200 (dwieście) zł., którą w razie nieściągalności zastąpi areszt 10-(dziesięcio) dniowy. Zarazem zasądza się oskarzonego na zapłatę Skarbowi Państwa po myśli art. 578 E 1 i 584 kpk. kosztów postępowania, zaś po myśli art. 73, 74 i 75 przepisów o kosztach sądowych na opłatę sądową w kwocie 20 złotych.

UZASADNIENIE.

Na podstawie otrzymanych aktów postępowania karno-administracyjnego ustala się, że w dniu 15. XII. 1934 odbył się w Grzymałowie na cmeztarzu żydowskim pogrzeb błp. I. Miesesa.

Na pogrzebie zebrało się około 1.000 osób narodowości polskiej, ruskiej i żydowskiej. Oskarzony wygłosił przemówienie, w którem wypowiedział podyiesionym głosam „Nechaj Tobi ta nasza ukrajinśka zemla łehkoju bude".

Na skutek tych słów powstało niezadowolenie wśród zebranej ludności polskiej, tembardziej, że wygłoszone zostały na cmentarzu żydowskim. Słowami temi oskarzony na miejscu publicznem okazał demonstracyjnie niechęć i lekceważenie dla Państwa Polskiego, wyrażając się o terytorjum polskiem, że jest ziemią ukraińską, a zatem dopuścił się wykroczenia z art. 18 prawa o wykroczeniach i na tej podstawie ukarano go stosownie do winy.

Przy wymiarze kary przyjęto jako okoliczność obciążającą powtarzanie przestępstwa z art. 18 prawa o wykroczeniach przez oskarzonego, fakt, że jako emeryt pobiera emeryturę ze Skarbu Państwa, a zatem jest tem bardziej obowiązany do wierności dla Państwa Polskiego, oraz że jako człowiek inteligentny działał świadomie ze złą wolą, gdyż wiadomo mu z historji, że ziemia ta nigdy nie była ukraińską, lecz polską.

Grzywnę wymierzono przy uwzględnieniu stosunków majątkowych oskarzonego. Sąd nie uznał obrony oskarzonego, że zwrotu tego nie użył w sensie politycznym, lecz etnograficznym, chcąc wyrazić wdzięczność ziemi, zamieszkałej przez lud ukraiński, dla którego błp. D-r Mieses jako lekarz za życia zdziałał wiele dobrego, oraz, że określenie „ziemia ukraińska" względnie „zachodnio ukraińska" w prasie i publikacjach ukraińskich jest powszechnie używ ne, a używanie tego określenia nie jest ścigane, jako wykrętnej i bezpodstawnej.

Niema bowiem w Polsce terytorjum etnograficznie ukraińskiego, a jest tylko terytorjum etnograficznie polskie, zamieszkałe na wschodzie Państwa przez ludność mieszaną, w skład której wchodzą obywatele wyznania gr.-kat. którzy się różniczkują na polaków gr.-kat. wyznania, rusinów i ukraińców. Oskarzony zalicza siebie do narodowości ukraińskiej, co jest jego dobrem prawem, nie ma jednakże żadnych podstaw faktycznych i prawnych do twierdzenia, że ziemia ta jest etnograficznie ukraińską, a twierdzeniem takiem ujawnia jedynie swe szowinistyczne ustosunkowanie się do Państwa Polskiego. Również bezpodstawna jest obrona oskarzonego, że pojęcie „ziemia ukraińska" względnie „zachodnio ukraińska" jest rozpowszechnione w publikacjach ukraińskich w sposób uznany przez władze, gdyż pomijając, że obrona ta jest zupełnie gołosłowną, użycie takiego określenia jest czynem karygodnym, a zatem nigdy nie może być ulegalizowane.

Pozostałe części sentencji polegają na powołanych przepisach ustawowych.

D-r I. Czyrski w. r. sędzia Sądu Okręgowego.

Проти повищого вироку оборонець обвинуваченого д-р Ст. Баран заповів касацію до Найвищого Суду.

Засідання польського сенату.

ВАРШАВА, 5. 6. ПАТ. Маршал сенату скликав на день 6. червня, год. 16.30, засідання сенату, на якім сенатори зложать чолобитню памяті маршала Й. Пілсудського.

Китайці виконали домагання японців.

ПЕКІН, 5. 6. ПАТ. Згідно з домаганнями японської військової влади головнокомандуючий китайських збройних сил у Півн. Китаю ґен. Ю покинув своє становище. Водночас уступили зі своїх становищ: командант нанкінської жандармерії та директор військового вишколу. В той спосіб китайці виконали найсуттєвіші домагання японців.

Французька відповідь на німецький меморіял.

ПАРИЖ, 5. 6. ПАТ. Французька відповідь на німецький меморіял буде вислана, як подає Авас, до Берліна правдоподібно завтра або післязавтра.

Повіт Мостиська у світлі статистики.

Статистичний уряд у Варшаві систематизує тепер підсумки загального перепису населення, переведеного в цілій Польщі дня 9. грудня 1931 р. Поволі публікує ці підсумки повітами. В цьому році прийшла черга і на східньо-галицькі повіти. Кілька повітів у світлі статистичних підсумків Центрального Статистичного Уряду із львівського воєвідства ми вже представили на сторінках „Діла". Нині подаємо статистичні відомости про повіт **Мостиська**, львівського воєвідства.

Мостищина обіймає 754,7 квадратових кільометрів поверхні. На ній живе 89.460 населення, в тому 43.490 мужчин і 45.970 жінок. На квадр. кільометер припадає 118.5 мешканців. Повіт має дві міські громади, сім сільських волостей (ґмін), 76 сільських громад і 222 місцевости.

По містечках Мостищини жие 10.015 мешканців, з того 3.836 римо-католиків (38,3 проц.), 2.731 греко-католиків (27,3 проц.), 3.428 жидівської віри (34,2 проц.) і 13 інших віроісповідань (0,1 проц.). По селах повіту Мостиська живе всього 79.445 мешканців, у тому 30.783 (38.7 проц.) римо-католиків, 46.490 (58,5 проц.) греко-католиків, 2.000 (2.5 проц.) жидів та 87 інших віроісповідань.

По містах населення подало про свою матірню мову такі відомости: 7.120 міських мешканців (71.1 проц.) заявило, що говорить по польськи, 403 (4,1 проц.) по українськи, 1.007 (10,1 проц.) по руськи, 1.475 (14,7 проц.) по жидівськи і 4 іншими мовами. По селах справа розговірної мови представляється так: **42.869 (53,9 проц.)** подало **польську** мову за розговірну, **8.484 (10,7 проц.) українську, 27.302 (34,4 проц.) руську**, 689 (0,9 проц.) жидівську і 23 інші мови.

Джерела утримання населення в Мостищині такі: з рільництва живе 74.979 мешканців, у тому 2.843 по містах і 72.136 по селах; з промислу і ремесла проживає 4.597 мешканців, у тому 2.576 по містах і 2.021 по селах; з торговлі й обезпечення жиє 3.315 мешканців, у тому 2.217 по містах і 1.098 по селах; з комунікації і транспорту жиє 2.625 мешканців, у тому 547 по містах і 2.078 по селах.

Найбільше мешканців повіту живе з рільництва. Якже представляється стан земельного користування і власности в повіті? Отже є там у загалі 12.543 господарства. В тому є 6.345 понижче двогектарових господарств, 4.897 від 2—5 гектарових, 762 від 5—10 гектарових, 59 від 10 до 15 гектарових, 20 від 15—20 гектарових і 27 понад 50 гектарових. На самостійну рільничу людність, що утримується з землі припадає взагалі 65.723 мешканців. На одно господарство випадає 5,2 проц. Господарств, які користуються наємною робочою силою зпоза власної родини є 936. Зате господарств, які до праці на ріллі не наймають ніяких чужих сил і не користуються взагалі наємними силами є 11.607.

В. ЗАЛОЗЕЦЬКИЙ 2)

Мистецтво
і світогляд.

(Докінчення.)

Властиве значіння мистецтва лежало в тім, що воно стояло на сторожі цих духових цінностей і тим причинювалося до встановлення космічного порядку річей не раціоналістичним, а ірраціональним способом. Поруч нпр. схолястику, яка строгістю розумового абстрактного думання встановляла ясність та усталеність духових норм — находимо втілення цих самих духових правд в західно-европейськім середновічнім мистецтві так само в архітектурі та пластиці готицьких катедр, як і в памятниках письменства, як ось нпр. в „Божественній комедії" Данта, тій великій епопеї середновічнього духа. Тут не абстрактна ratio, а ірраціональний, мистецький засіб лінії, фарби, світла і тіни, або ритм передає світ надприродних ідей. Виявлювання тих духових основ—космічного порядку річей в ірраціональних образах-візіях, або символах пластичного мистецтва — було головною цілю тодішнього мистецтва.

Тим мистецтво відограло велику ролю в історії окциденгального людства. Воно встановляло звязок між загалом (для якого раціоналізм схолястики не був доступний), а втіленням провідних ідей тодішнього людства. Воно сповнювало тоді важну виховну функцію, бо воно власне виховувало загал у дусі одного пануючого світогляду...

Нині мистецтво стратило зовсім ту видатну ролю духової функції в житті народів. Воно стало забороломне духової єдности, унормованости, а стало забороломдухової анархії та розкладу або таки апостазії духа. Мистецтво, як легка гра форм, як люксус, як пересичення змислів, як обототворення природи, як субєктивізація духовости — це все, що ми нині під мистецтвом розуміємо — минається з властивими цілями мистецтва: з цілями порядкування космічного ладу річей, яке вяжеться все з приматом духа,, з приматом світогляду над аморфною, по собі хаотичною матерією...

Міг би хтось закинути, що в такому розумінні мистецтво є тенденційне та доктринерське. Очевидно з погляду ліберальної апостазії духа воно таким і є. Але на такий спосіб кожне мистецтво, яке є овіяне потугами духа є тенденційне: тоді і Данте, Шекспір і Ґете, Мікельанджельо, Ліонардо і Рембрандт опираються на тенденціях. Бож не можна ні одного з наведених мистців поставити поза скобки тодішніх духових течій, що ділали, — бож вони саме найчуткіше ці духові течії репрезентували, ба навіть творчо їх передсказували... Ніякий з наведених мистців не ділав в якімсь „безсвітоглядні́м просторі", — бо, нпр. так як Данте виріс з духа середновічного світогляду, так Шекспір і Рембрандт з духа доби протиреформаційної. І коли ці мистці заступали в творчих образах той чи інший „дух часу", то не можна взивати це якоюсь тенденцією, бо в той спосіб найбільші твори мистецтва не булиб вільні від тенденції!

Але тенденція може проявлятися ще в доктринерстві, нпр. тоді, коли мистецька творчість піддається невільничо якійсь доктрині. Нпр. на такім доктринерстві є оперті проби витворення пролетарської культури в совітській Росії. Такий спосіб накинення якогось світогляду мистецтву згори — *не має нічого спільного з мистецькою творчістю, як явищем духового порядку*. Бо кожний механічний примус до творчости є для неї так само вбивчий, як цілковита „сваволя духа".

І власне між тими двома напрямами: між колективістично-механічним примусом і між анархічним індивідуалістичним лібералізмом оспілює нинішна західно-европейська культура, а з нею і ціла західно-европейська мистецька творчість.

Коли заступаємо погляд, що мистецтво є виразом духовости і виплив̇ом означеного світогляду — то тимсамим відкликуємо так ліберальний як і колективістичний погляд. Ліберальний тому, що він нехтує взагалі ясність означеного світогляду, колективістичний тому, що він згори механічно накидає цей світогляд без огляду на можливости його індивідуального виявлення.

Велике мистецво, яке є творчою потугою є можливе тільки як вислів людського духа т. зн. означеного світогляду. Воно містить у собі передумовини всілякої запліднюючої духової творчости: воно є заєдно експонентом якихсь провідних універсальних ідей, як і їх індивідуальним виявленням.

Від того розуміння мистецтва сучасність найдальше віддалилася і власне ця відділь від праджерел мистецької творчости пімстилася на ній самій: апостазія духа довела до занику творчих ідей у мистецтві. Воно не в силі опановати духового хаосу, бо воно само перестало бути виразником якогось духового порядку річей.

Тільки зворот до властивих завдань і цілей мистецтва т. з. до творчого заплоднювання означених ідей може довести до повільного оздоровлення мистецьких проявів у сучасности.

З організаційного руху.

Нарада радних у Ходорові.

Повітовий Народній Комітет у Ходорові скликав дня 30. травня ц. р. нараду радних із трьох волостей ходорівської судової округи. На нараду прибуло 60 громадських і волосних радних, між ними кількох солтисів і членів волосних управ з 18-ти громад волостей Бортники, Ходорів-Село, Острів Чорний з осідком у Бориничах і Березниці. Не було представників лише з одної волости Стрілиська Нові, яка підчас волосних виборів виломилася зпід загальної орґанізації. В президії наради засіли громадяни: Ілько Данчевський, Михайло Деркач та Андрій Микитей і секретар Микола Дрогомирецький під головуванням д-ра *Трояна*. Від Центрального Комітету УНДО був на нараді ред. *Гриць Гладкий*, від УПР посол *Юра Чукур*.

Д-р Троян здав звідомлення з ходу виборів і їх висліду, про що напишемо окремо.

Ред. *Гладкий* в довшому рефераті зясував наше політичне й господарське положення і на тому тлі представив значіння й завдання громадської самоуправи, зокрема українських радних і членів управ самоуправних орґанів. У дискусії по тому рефераті забирали голос: гром. Микитей з Городища, о. Мельничин з Демидова, Ілько Данчевський з Вербиці й інші. З черги забрав слово посол *Чукур*, який спинився докладніше над потребою орґанізованости. Його прості, щирі, представлені прикладами й переконливі слова просто захопили слухачів, які уладили йому справжню овацію.

Нарада протягнулася повних 5 годин. Вислідом наради були такі резолюції:

1) Зібрані на нараді висказують повне довіря Українській Парляментарній Репрезентації і Проводові Українського Національно-Демократичного Обєднання та дякують Центральному Комітетові УНДО, що зайнявся справою самоуправних виборів у краю. Зокрема дякують Редакції „Свободи" за те, що в пору й докладно інформувала про самоуправні вибори та містила виборчі реґуляміни, без яких трудно, а то й неможливо булоб переводити вибори.

2) Зібрані представники громадських і волосних радних-українців висловлюють довіря і складають подяку Повітовому Народньому Комітетові в Ходорові за провід у всіх самоуправних виборах та просять його й дальше займатися і вести самоуправні справи в повіті.

3) Зважививши вислід виборів, зібрані висказують жаль з того приводу, що деякі громади повіту виломилися зпід загальної орґанізації і тим причинились до зменшення нашого виборчого успіху.

4) Зібрані закликають усіх українців радних і членів управ самоуправних орґанів виступати в самоуправних справах орґанізовано в цілому повіті. В тій цілі громадські радні по громадах, волосні радні по волостях і повітові радні в повітовій раді мають зорґанізувати свої клюби, які мають підготовляти справи, що будуть на порядку нарад рад.

5) Зібрані закликають усіх радних, а) щоби ставилися до самоуправних справ і своїх обовязків у самоуправі з найбільшою повагою, щоб до нарад над кожною справою належно приготовлялися і дбали про те, щоби праця самоуправи йшла по лінії потреб та інтересів громад і громадян. Зокрема, щоби дбали, щоби при конечному обтяжуванні громад і громадян публичними тягарами не обтяжували їх понад міру їх спроможности; б) щоби господарка орґанів громадської самоуправи була якнайдоцільніша й ощадна та щоб у витратах на громадянські цілі була запевнена участь українським громадянським цілям; в) щоби громадська самоуправа звернула свою спеціяльну увагу на жахливий стан доріг у повіті; г) щоби громадські й волосні ради а по змові й повітова приняли ухвали про права української мови в самоуправі.

6) Зібрані закликають радних і членів управ українців, щоби в самоуправних справах інформували громадянство про доконані й намірені праці самоуправи і таким чином старалися втягнути все українське громадянство в круг зацікавлення і турбот громадською самоуправою.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— Большевицький корабель „Чернишевський", ушкоджений недавно підчас бурі на Білім Морю, загинув без вістки разом з залогою з 47 людей. На розшуки вислали три гольовники. Один з них вже повернув та привіз трупи 15 людей залоги. „Чернишевського" найшли на безлюднім острові. Шукають далі. Та сама буря поважно ушкодила латвійський корабель „Павля Мавльбавмс".

— В Женеві розпочалася 19-та міжнародня конференція праці при співучасти представників 48 держав, з яких три: Афґаністан, Злучені Держави П. А. і СССР є репрезентовані вперше. В конференції бере участь 83 урядових делеґатів, 34 делеґатів працедавців, 34 делеґатів працівників та 237 технічних дорадників.

— 4. червня обміняли у Варшаві ратифікаційні документи додаткового договору до торговельної конвенції між Польщею і Швайцарією.

— Недалеко міста Мексик у селах Актопан, Сан Педро і Сан Ґреґоріо стихійний вилив гірських потоків спричинив смерть від 150—200 осіб. Між іншим повінь залляла зовсім церкву в Актопан і всі зібрані там на молитві згинули.

„Свято Молоді" у Станиславові.

В днях 29. 30. червня ц. р. відбудеться у Станиславові велике „Свято Молоді", яке орґанізує Т-во „Сокіл" і Філія Т-ва „Просвіта". У дозволі, що його дістали орґанізатори від воєвідства, сказано, що участь у святі можуть взяти усі товариства й установи з повітів: Станиславів, Калуш, Товмач і Надвірна. Орґанізатори хотіли дістати такий дозвіл, щоб не обмежуватись до самого станисл. повіту та щоб участь у святі взяло якнайбільше повітів і тимсамим воно мало імпозантний характер. Метою свята (як зазначено в обіжнику, виданім комітетом свята) є в першу чергу: 1) зактивізувати молодь нашої округи, 2) звязати її з нашими змаганнями на ріжних ділянках українського життя, 3) поставити їй перед очі низку завдань, до яких здійснення повинна ця молодь прямувати, 4) дати їй повний образ нашої суспільної праці і дальше 5) масовим святом, яке буде водночас переглядом наших сил і провіркою наших спроможностей, підбадьорити молодь до дальшої праці. Очевидно, що таке масове, маніфестаційне свято є також прегарним засобом для поширення й поглиблення національної свідомости.

Орґанізацією свята занявся зложений для тої цілі комітет. Програма в загальному виглядає так: Перший день свята буде мати характер конґресу. Програма того дня така: 1) Відкриття конґресу. 2) Привіти від усіх товариств та установ округи. 3) Реферат Мик. Дужого, секретаря Т-ва „Просвіта" у Львові: „Освіта дорослих"; дискусія; резолюції. 4) Реферат д-ра Карла Коберського, заст. гол. Т-ва „Просвіта" у Львові та редактора „Кооперативної Республики": „Кооперативна ідея"; дискусія; резолюції. 5) Обідова перерва підчас якої оглядання гіґієнічної виставки, на якій найбільший натиск буде поставлений на пропаґанду нової гіґієнічної хати й лазні. 6) Реферат м-ра Ір. Гладкої: „Українська жінка у громадянському житті"; дискусія; резолюції. 7) Реферат інж. Ан. Песія: „Фізичне виховання і спорт"; дискусія; резолюції. 8) Реферат д-ра Яр. Хмілевського: „Гіґієна щоденного життя й боротьба за новий побут села"; дискусія; резолюції. 9) Закриття конґресу. В год. 8.30 святочна академія з добірною програмою, виконана силами сільської молоді. Другий день: масове маніфестаційне свято відбудеться на спорт. площі Каси Ощадности. Розпічнеться свято в год. 9. рано польовим богослуженням, на якому співатимуть усі станисл. хори. Опісля інавґураційна промова м-ра М. Кушніра. Дальше вправи вільноруч, до яких стає близько 2.000 людей, вправи на приладах, легкоатлетичні змагання, мячеві змагання і т. д., продукції злученого хору (ок. 1.000 людей) і масова інсценізація.

Подрібною програмою займаються відповідні секції.

Як вступ на всі імпрези свята служити буде гарна відзнака, вибита на основі проєкту арт. інж. Яр. Фартуха; відзнаку продають по ціні від 0.50 зол. Досі розпродано 12.000 відзнак. На кілька днів перед святом вийде одноднівка, на яку повинні звернути увагу наші купці, ремісники та промисловці, поміщуючи в ній свої анонси, тим більше, що одноднівка буде видана в кільканацять-тисячному накладі, тому буде знаменитою реклямою та пропаґандою українських фірм. (За інформаціями звертатися на адресу: Дир. О. Трач, Станиславів, Собіського 28, Маслосоюз).

Свято заповідається імпозантно й коли ніщо не стане на перешкоді, то напевно сповнить своє завдання, яке тому святові орґанізатори приписують. Одначе комітет свята мусить конечно подбати про *те, щоб у святі взяла участь уся українська молодь, без огляду на свої переконання й політичні угрупування*, бо лиш тоді таке свято сповнить дійсно свою ціль. Існуючі у комітеті тенденції елімінувати зі свята рух.-спорт. т-во „Луг" чи т-во „Пролом" можуть поставити всю імпрезу та її орґанізаторів у фальшиве світло і зробити тільки медвежу прислугу справі нашого фізичного виховання. Віримо, що комітет вивяжеться зі свого завдання як слід і дні 29. й 30. червня запишуться золотими буквами в серцях молоді, в історії творчої праці молодого українського покоління у станиславівській окрузі.

В. Л.

Стан колєктивізації на Совітській Україні.

Як звідомляє „Соц. Земледеліє", від початку цього року до колхозів у Київщині приступило понад 34 тисяч індивідуальних господарств. У Вінницькій окрузі принято до колхозів 54 тисяч нових господарств, харківській 35 тисяч, чернигівській 27 тисяч, дніпропетровській 20 тисяч, у Молдавії 12 тисяч.

Нім.-анґлійські морські розмови відложили.

ЛЬОНДОН, 5. 6. ПАТ. Німецько-анґлійські морські розмови відложили до середи рано. Одна німецька особа, що стоїть близько до німецької делеґації, заявила представникові Райтера: Дискусія мала занадто поверховний характер, щоб можна було щось сказати про теперішню фазу справи.

Рузвельт заповів систему нової Найри.

ЛЬОНДОН, 5. 6. ПАТ. На пресовій конференції, що відбулася у Білому Домі пізно вночі, през. Рузвельт начеркнув програму нової зміненої Найри, яку задумує перевести через конґрес. Нова програма має на меті задержати механізм Найри без приноровлювання кодексів.

ВАШИНҐТОН, 5. 6. ПАТ. Заповіджена през. Рузвельтом нова програма Найри викликала здивування. Деякі обсерватори твердять, що Рузвельт відступає з Найри більше справ, як треба було би по думці оречення найвищого трибуналу.

Араби дражнять жидів свастикою.

Аґенція Пал-кор. приносить вістку, що палестинські жиди, поселені там недавно як утікачі з Німеччини, і там не мають спокою перед німецьким символом: тобто свастикою. Недавно ... потяг з Гайфи до Дамаску, а ... велику вивіску із свастикою ... та написом в арабській мові: „Німеччина понад усе". Жидівські поселенці ... завважали вже від кількох тижнів, що ворожі їм араби послугуються тим кличем, очевидно, для подразнення жидів. Думають, що це діло гітлерівців, щоби навіть у Палестині дошкулити жидам.

Заговір совітських володарів на винищення населення України.

НЮ ЙОРК, 16-го травня. (Вл. кор.) Повище зазначений наголовок помістив сьогоднішній „Ню Йорк Джернал" над фотографічною вимкою листу Центрального Комітету Українських Національних Організацій міста Ню Йорку, висланого видавцеві „Джернала" В. Р. Герстові з признанням за його відважне клеймування большевицьких затій. Лист містить деякі сильні місця і згадує, що українські організації міста Ню Йорку мають листи та свідоцтва очевидців про голод на Україні.

Перед двома тижнями помістив „Джернал" відбитку листу, висланого Герстові нюйорським відділом Національної Ґвардії українського походження, а зараз після цього почали надходити письма від ріжних совітських оборонців на адресу цього відділу.

Жнива в Совітах під знаком запиту.

В міру як наближається пора, коли достигає збіжа, совітська преса щораз більше присвячує місця справам, що звязані з цією працею. Тон преси вказував би на те, що засівна кампанія відбулася справніше, ніж попередніми роками, хоча можна про це сумніватися Час дозрівання збіжа виявляє багато недостач. Поля усього поля сильно занечищені хоптою і бурянами. В сторонах, засаджених буряками і бавовною, не використано як слід механіки при управі ріллі. Колхози легковажать працю тракторів. Взагалі в цій ділянці панує великий хаос, бо досі нема ані плянів праці, ані теренів, визначених для тракторів. Преса поучує селян колхозників про „любов до ріллі і потребу старатись за врожай". Недостача особистого заінтересування колхозників вислідами жнив проявляється найкраще в таких намовах.

Корупція большевицьких достойників.

МОСКВА, 5. 6. ПАТ. У СССР зачалися масові процеси проти директорів совхозів і фабрик, голов хліборобських колективів та президій льокальних совітів за нелеґальну емісію грошевих бонів, які подекуди доходили до кільканадцяти тисяч карбованців. Дотепер тільки в самій московській окрузі засудили за вязницю около 30 осіб.

МОСКВА, 5. 6. ПАТ. В Ленінграді розстріляли головного касіера товарової стації та аґента одної більшої фабрики за грошеві зловживання, що доходять до 180.000 карб. Кільканадцять інших достойників, обвинувачених у крадежі, засудили на довготревалу вязницю.

НОВИНКИ

— **Найкращі лиси, пелеринки, краватки** виконує і поручає Юліян Глушевський, Львів, пл. Капітульна 3. Журнали на 1936 р. надійшли.

— **Магазин постелі Р. Джала,** Львів, Хорущини 3, поручає: ковдри, матраци по найдешевших цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих, матераци по 7 зол. 639 74-100

— **Мясарні Центросоюзу у Львові,** Ринок ч. 2, Жовківська ч. 178, Личаківська ч. 50. 5—30

— **Зїзд товаришів абітуріентів** перемиської української гімназії з року 1905 відбудеться в Перемишлі у четвер 20. червня 1935 р. (лат. Боже Тіло). Зїзд розпічнеться Службою Божою в год. 8-ій рано (дня 20. 6.) в катедральній церкві. Зголошення перед зїздом прошу присилати під адресою: Константин Котис у Перемишлі, вул. Владича 19. 1657 3—3

— **Академічний Хор „Бандурист"** виїзджає в неділю 9. 6. з концертом до Самбора. 1676

— **З Українського Лікарського Товариства.** В пятницю 7. червня в год. 19-ій відбудеться у домівці Товариства при вул. Підвалля 7, І. відчит д-ра Т. Бурачинського: Практичний лікар у боротьбі з пістряком. 1677

— **В Народній Організації Українців м. Львова** відбудуться в четвер, 6. ц. м. чергові сходини з з рефератом м-ра М. Хомяка. Початок в год. 17.

— **Гоголівська вистава** отворена до 9. ц. м. включно що-дня від 10—14 год. Закриття в неділю 9. 6. в год. 14.

— **Українські пісні в мілянському радіо.** Дня 1. ц. м. в год. 21.30 відспівала артистка У. Ліповська у мілянському радіо українські і російські пісні. З українських пісень співала артистка: „Думу про Ничая", „Ой Морозе, Морозенку", „Ой не ходи Грицю на вечерниці" і „Час до дому час". Мілянський радіовий заповідач виразно зазначував, що це українські пісні (canzone ucraine). — **Ольга Стефанович, Самбір.**

— **Члени долинської повітової ради.** В Долині відбулися вибори до повітового виділу. Тому що зголошено тільки одну компромісову лісту кандидатів, до голосування не прийшло, і членами виділу стали кандидати зголошені на лісті: Маріян Погорецький, ем. нач. суду; Роман Терлецький, власник дібр; Мих. Тутур, господар; інж. Стан. Мишковський, упр. фабрики; Тарас Сімків, господар; Йосиф Регнер, господар. По національности повітовий виділ складається з 3 українців і 3 поляків.

— **Україніка.** Пята книга міс. „Сльовански Пшеглед" містить закінчення розвідки проф. О. Мицюка „М. П. Драгоманів та український рух у XIX ст.". В хроніці зреферовано (В. Харват) інтерву „Тигодніка Ілюстр." з митрополитом Шептицьким на теми крізи і впливу її на життя молоді, статтю д-ра Ст. Барана у великоднім числі „Діла" „Від максималізму до реалізму" та виступи гетьманців проти Всеукраїнського Національного Конгресу. В рецензіях відмічено вихід у світ 1. ч. „Українсько-Болгарських Вістей", про які прихильно пише Г. Б. Щоденник „Народні Політіка" (веч. вид. ч. 143. 24. V.) посвятила більшу статтю „селянському повстанцеві України" — Н. Махнові, знайомить читачів з його рухом, що був скермований проти всіх і вся.

— **Львівська хроніка.** Міська управа рішила закупити ґрунти Маєрівку за личаківською рогачкою, які розпарцелює під розбудову міста. — У ждальні на головному двірці отроївся якийсь мужчина. — До шпиталю привезли служницю Яніну Сенюк, що напилася якоїсь отруї. — Експертиза ствердила, що 26-літній Зд. Грановський помер при вул. св. Мартина 16 не наслідком того, що випив вино домашнього виробу, а отруївся метилевим алькоголем. Іще невідомо, чи йому хто підсунув отрую, чи він сам отруївся. — Поліція арештувала власника „Вінімпорту" при вул. Гетьманській А. Фішера, тому що не дав функціонарям скарб. контролі переводити в себе контролі та стріляв з револьвера. — Поліція арештувала возного дільницевого комісаріяту Йос. Слімаковського, тому що протратив 250 зол., які одержав до депозиту зі спадщини митного касіера Ів. Вальтера, який покінчив самогубством при вул. Білінських. Слімаковський борониться, що йому ті гроші вкрали в шинку. — На Замарстинові арештувала поліція Володимира Кухара та трьох його спільників, що у львівському повіті обкрадав кооперативи. Суд засудив Володимира Кухаря на 2 роки вязниці, а його спільники дістали від 2 літ до 8 місяців вязниці. — В трамваєвому возі ч. 5. вкрадено з кишені Павла Вілька з Борислава портфель з готівкою 860 зол. і щадничою книжечкою на 2.500 зол.

— **Краєва хроніка.** До арешту делятинського суду приставлено колишнього війта, а тепер солтиса Дмитра Шовгенюка і його сина, що був громадським писарем Івана Шовгенюка з Потока Чорного. — Біля Маркович по. Рівне хтось застрілив постерункового поліції Бернацького, як вертав у ночі з Хомутів. — У Станиславові електричний провід убив 13-літнього ученика Юл. Шмерцлера, який придивлявся як уставляли цирк Станевських. — Золочівський суд засудив на кару смерти Онуфрія Зданевича за вбивство та грабіж. — Біля Сокаля переїхав залізничий потяг із Володимира вартівника Андрія Звоновського, що сторожив мосту на Бузі.

— **Грошеві зловживання в ярославському суді** приймають фантастичні розміри. Ревізійна комісія зі Львова ствердила досі, що грошеві браки перевищають 100 тисяч зол. Пропали судові депозити, якими орудував дуже спритно судовий секретар Зелінський. Висота спроневірених грошей буде певно більша.

— **Присуд на комуністів.** Окружний суд у Луцьку засудив за комуністичну діяльність (приналежність до КПЗУ) Арона Тинне на 12 літ вязниці, Андрія Жолтанського на 10 літ, трьох обвинувачених по 8, двох по 6, одного на 5 а одного на 4. Всі втратили громадянські права на 10 літ.

— **Приморозки в Познанщині.** В останніх днях зазначився в цілій Познанщині великий спадок температури. Приморозки в ночі доходять до 3 ст. Всяка ярина, особливо помідори вимерзли. Знищені також полуниці і молода бараболя. В деяких сторонах пропали засіви пшениці та збіжа. Хліборобські втрати величезні.

о. Степан Сенишин

сотрудник у Щирці к. Львова і бувший старшина У. Г. А.

принявши Найсвятіші Тайни, упокоївся дня 4. червня ц. р. по короткій і тяжкій недузі в 41 році життя. — Похорони відбудуться в четвер 6-го червня в год. 11-ій з парохіяльної церкви у Щирці.

РОДИНА.

— **Ендецькі порахунки.** Польський Комітет Кресовий скликав до Тернополя віче під гаслом консолідації польського громадянства. Віче відкрив д-р К. Свірський, редактор „Курера Львовского", реферат виголосив проф. д-р Ст. Грабський зі Львова. Коли референт скінчив свою промову, на салі явилася ендецька боївка, зложена з кількадесятьох молодих людей, що під проводом Маріяна Роїка приїхала зі Львова. Боївкарі счинили авантуру, наслідком чого присутний на салі представник староства розвязав наради.

— **Ще жертви війни.** У селі Свидовичах біля Сморгоня хлопці виловили з озера старе гарматне стрільно, яке вибухло. Наслідки були страшні. Одного хлопця вбило, пятьох тяжко ранило. В дорозі до шпиталю один хлопець умер, а в шпиталі трьох дальших. Разом згинуло від вибуху пять хлопців.

— **Шакалі нападають на місто.** Як повідомляють з Белюджистану, в неділю почули в Кветті три дальші сильні потрясення землі, які знищили всі залізничі двірці між Сіді і Кветтою. Тисячі шакалів і псів нападають на місто Кветта і на поблизькі села. Їх вбивають вояки. Мерців палять по двацять нараз, щоби запобігти пошестям. Тисячі автохтонних мешканців мусять в найближчих днях покинути свої оселі де не можливо мешкати.

— **Бандитизм у Совітах.** Біля Саратова арештовано провідника бандитської шайки, що доконала кількадесять грабункових нападів. Провідник цієї шайки, Лижник убив у дніпропетровській окрузі представника слідчого виділу Ковригу. Арештований мав багато фальшивих особистих документів.

— **Боротьба Фенцика з Заїцем.** Праський орган крамаржівців дуже нападав на аграрного посла інж. Заїца. З приводу цього нападу інж. Заїц видав таку відозву: Д-д Стефан Фенцик видав проти мене памфлет. Не хочу тою справою по суті займатися, але пристаю на те, щоб на провірення моїх маєткових відносин вислати комісію під головуванням д-ра Фенцика. Колиб ця комісія встановила, що я здобув маєток на Підк. Руси, я готов витягнути з цього консеквенції і цілковито відтягнутись від політ. життя. Але вимагаю також, щоб д-р Фенцик доказав, звідки бере гроші, потрібні на пресу й на удержання партійного апарату. — Цікаво, що скаже на це Фенцик.

— **Що може заздрість.** В чехословацькому містечку Смршитці арештовано молодця, що вкрав почтову скриньку. Він залюбився безнадійно в гарну булочницю, яка відкинула його залицяння. Молодець почав заздрісно за нею слідити і недавно побачив, що вона вкинула лист до почтової скриньки. Бажання довідатись, до кого вона пише, було сильніше від голосу розуму. Він скористав з того, що на вулиці не було прохожих, зняв скриньку з гачків і заніс до дому, щоби витягнути лист і прочитати. На нещастя хтось бачив його при тій роботі і він мусить тепер відповідати за нарушення почтової тайни.

— **Земля бачена з Марса.** Директор обсерваторії в Льовель в Арізоні, проф. д-р Весто Сліплер показує мешканцям землі здогадний образ землі, бачений з Марса. Він користується до цього спеціяльною світляною драбинкою (апаратом, який працює з спектроскопійними засобами) і дає образ землі, який видко з Марса. Передусім бачили видці, здебільша члени американського фільософічного т-ва, що земля є синя і кругом неї все синє. Д-р Сліппер пояснює, що земля, бачена з Марса, виглядає далеко більша, ніж Марс і Венус, бачені нами із землі. Вона далеко синіша ніж Венус. З Марса краще обсервувати зміни пір року. Наші океани і ліси видаються тільки синявими майже темними плямами. При добрих атмосферичних умовинах можуть мешканці Марса бачити долину Нілю. Про зміни пір року в цій долині можуть знати приблизно те, що ми знаємо про Марсові канали. Сагара і арабські пустині займають з Марса бачені одну третю ширини. Решта будуть темні місця. Широкі порослі площини нашої землі видали би тільки залежно від пори року так, як ми бачимо Марсові поля. Найхарактеристичніше для землі це хмари.

З дороги життя.

Громадські промисловці.

Важкі часи настали, то й не дивота, що не лиш „богачі“, як то співається в „Гарній Олеві“, але й звичайні люди „беруться на способи“. Комбінують, калькулюють, видумують, промишляють і, де вдасться вкрасти, то вкрадуть.

Недавно прогомоніла справа „Спулдзельчого Банку Людового“; директори за невинне окрадення селянських капіталів вифасували по кілька років криміналу, що обманеним на сотки тисяч людям нічого не помогло і не поможе, але справедливості ніби догоджено.

Або така прекрасна установа, як „Звйонзек обронцуф кресуф всходніх“. Лицарське брацтво з шумною назвою, що замикає в собі і пшедмуже християнства, і заборола перед заливом дикого сходу і т. д. і т. д. — одного дня зліквідоване, а управа станула перед перспективою Іванової хати.

А шкода! Ті „обронци“ робили шум і в Варшаві й у Львові, навіть у Тернополі. Вербували членів, збирали вкладки, видумали собі гарні, навіть фантастичні однострої, брали участь у всяких обходах, походах, хороводах і заводах, продавали титули й почести. За марних 100 зол. можна було дістати (в уяві) дистинкції поручника, за 200 зол., як хто хотів, міг у той сам спосіб моментально стати сотником, полковник коштував 1.000 зол., а обіцянку стати генералом після довших торгів можна було дістати „лише“ за 2.000 зол. І щож це кому шкодило? Адже всі держави зброяться на суші, у воді й повітрі...

Та нескромне око влади, переглянувши та провіривши господарку, книги й касу, прийшло до переконання, що кількадесять тисяч зол. десь заподілось.

І знову прокуратор покликав управу з начальним вождом Обтуловичем на чолі — до карного рапорту...

Або оборонці оборонять себе, або ні.

Правдоподібніше підуть у прокураторський полон.

Тиберій Горобець.

Людей з Марса не виділи би. Зате земля видавалась марсіянам цікавіша і небезпечніша ніж Венус. Марс все дуже захмарений і не знає літа. У нас хмари сягають тільки висоти 8000 м., на Марсі вони значно вищі, бо майже тричі. На Марсі ми не могли би дихати; нам здавалося би, що живемо в дуже високих горах. Ранком і вечором на Марсі все мряка. В ночі там ще більше хмар ніж у день.

— **Ріжні вістки**. Танець як предмет науки введено в американському університеті Веселіян. Студенти танцю виучують кілька літ теорію і практику танцю. Докторат танцю теж можливий, але тільки з теоретичної частини. — Купцеві Л. Андрю вкрадено перед сорока роками значну суму грошей. Злодій, який є тепер матеріяльно добре забезпечений, почувся до обовязку звернути цю суму з процентами власникові. Сума зросла до 35 тисяч франків. — В Шикаго хотять збудувати парки і плавальні, все на дахах домів. Фінансова сторона пляну забезпечена. — В Каліентес, в мексиканській частині Каліфорнії ствержено, що якраз в терені, покритому морем, є найбільший процент золота. Створили спеціяльну копальню золота під морем з найновішими апаратами, що сягає до 20 м. морської глибини. — У французькій західній Африці згинули чотири автомобілісти, що вмерли зі спраги. — В Ленінграді розстріляно головного касієра товарової стації та агента одної фабрики за спроневірення 180.000 зол. — В Кольонії умерло кілька осіб, затроївшись хлібом, до якого домішано отруту на щурі. — Міжнародній зїзд антифашистських письменників відбудеться 23. червня ц. р. в Парижі. Із Совітів вибираються на зїзд Горкий, А. Толстой, Шолохов, Вс. Іванов і Киршон. До французької делегації увійдуть Андре Жід, Ромен Роллян і Андре Мальро. — Турецька влада заборонила продажу одинацяти французьких часописів і журналів, що пропагують порнографію.

— **У вчорашньому фейлетоні В. Залозецького** треба справити в останньому реченні друкарську помилку; друга половина цього речення повинна виглядати так: „але і певні духові цінности, духові потуги, які ці природно-біольогічні пристрасти нормують“.

— **Запір.** Провідні кліністи посвідчають, що природна гірка вода FRANCISZKA-JÓZEFA є теж для невластивиків, які умово працюють і для жінок скорим приємним засобом на прочищення.

З театру.

Театр „Ріжнородностей“: „ШВЕДСЬКИЙ СІРНИК“, комедія на 3 дії Л. Гіршфельда.

Л. Гіршфельд — віденський письменник відомий загально, коли не своїми літературними творами, то бодай тижневими дотепними хроніками у „Ное Фрае Прессе“. Його комедія у стилі париських з легким натяком на добу міжнародніх конгресів. Герой — відомий німецький драматург переживає один небезпечний момент небезпечного віку: хоче женитись з молодою дівчиною. Нелегка це справа; не з огляду на повну його безвладність, а з огляду на всевладність його господині. А коли ще виринає жива примара давніх днів у подобі колись законної і нині занадто енергійної жінки — атмосфера в домі письменника аж кишить гумором.

Комедія не переходить у фарсу, а дає добрі типи, що самі викликують погідну усмішку. Гра деяких артистистів вища, ніж пересічна.

м. р.

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

о. Степан Сенишин, сотрудник у Щирці к. Львова і б. старшина УГА, помер 4. червня ц. р. по короткій і тяжкій недузі в 41. році життя. Похорони відбудуться в четвер 6. ц. м. в год. 11. з парохіяльної церкви у Щирці. В. Й. П.!

СПОРТ.

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВЦЯ В ПЕРЕМИШЛІ.

Дня 2. червня відбулося в Перемишлі заходом Орг. Ком. Перемиської Округи щорічне весняне свято „День Українського Спортовця“ при численній участи змагунів усіх клюбів Округи. Погода була гарна, публики доволі. У святі взяло участь 13 товариств Округи, а саме: Беркут, Лев, Луг, Плай і Спартак з Перемишля, Степ — Бушковичі, Батурин — Бушковички, Кармелюк — Корманичі, Довбуш — Негрибка, Запорожець — Нижанковичі, У. С. К. — Сиракізці, Вігор — Вільшани й У. С. К. — Добромиль. На старті не явився лиш Сокіл — Перемишль. У програму свята увійшли показові легко-атлетичні конкуренції, дискавковий турнір у коп. мячі і турнір у відбиванці жінок.

I. Дискавковий турнір у коп. мячі.

Участь бере 8 дружин. Про рівень гри годі щось сказати, бо тревала вона коротко, а рішальні ворота дружини добували звичайно в догривках. У змаганнях перемагали Б-клясові дружини А-клясу і це було немалою сензацією. Висліди:

Спартак — Запорожець 1:0 (0:0). Суд. п. Ходань І.

Батурин — Беркут 1:0 (0:0). Суд. п. Федак О.

Вігор — Степ 1:0 (0:0). Суд. п. Ходань І.

Кармелюк — У.С.К. (Сиракізці) 1:0 (0:0). Суд. п. Федак О.

В півфіналі стрінулись:

Спартак — Вігор 2:0 (1:0). Суд. п. Ходань І.

Батурин — Кармелюк 1:0 (1:0). Суд. п. Федак О.

У фіналі змагались: Спартак — Батурин 2:1 (1:1). Суд. п. Гук С.

Поза турнировими розгривками відбулися ще показові змагання двох наймолодших Б-кл. дружин Округи: Лев (Перемишль) — У.С.К. (Сиракізці) 3:0 (2:0). Суд. п. Полянський В.

II. Турнір у відбиванці жінок.

Стартує 6 дружин. Ця частина програми свята була може найцікавіша і випала надсподівано гарно. Рівень гри високий за малими винятками. Найсильнішими дружинами показались У.С.К. — Добромиль і Степ — Бушковичі. Висліди:

Степ — Луг 2:0 (15:9, 15:4).

У. С. К. — Запорожець 2:0 (15:4, 15:1).

Беркут — Кармелюк 2:0 (15:10, 15:7).

Півфінал: Луг — Запорожець 2:0 (в. о.). У. С. К. — Степ 2:1 (8:15, 15:8, 15:10).

Фінал: В групі переможених: Луг — Кармелюк 2:0 (18:16, 15:2). В переможній групі: Беркут — У. С. К. 2:0 (15:5, 16:14).

Ці останні змагання відбулись пополудні і були найгарнішою стрічою. У. С. К. показав гарну гру, але в рішальнім сеті забракло йому рутини. Переміг краще опанований нервово Беркут, чим зробив милу несподіванку своїм симпатикам. Судили: д-р Несторович Р., Ганчук С., Фіцяк В. і Полянський В.

III. Легко-атлетичні змагання.

Біг 100 м. мужчин. Стартує 9. В І. передбігу: 1) Роман (Кармелюк) 13,2, 2) Мартинович (Беркут), 3) Гарабач (Довбуш — Негрибка). В II. передбігу: 1) Опока (Беркут) 12,4, 2) Семчишин (Беркут), 3) Ґенгало (Батурин). У фіналі: 1) Семчишин (Беркут) 13 сек., 2) Мартинович (Беркут), 3) Опока (Беркут).

Біг 60 м. жінок. Стартує 9. У І. передбігу: 1) Гусар Аля (УСК — Добромиль) 9,2, 2) Мудра І. (УСК), 3) Солган С. (Кармелюк). У II. передбігу: 1) Фаберська (Запорожець) 9,6, 2) Стефа (Беркут), 3) Гусар (УСК). У фіналі: 1) Гусар Аля (УСК) 9,6, 2) Солган С. (Кармелюк), 3) Стефа (Беркут).

Скок удовжінь жінок. Стартує 10. 1) Гусар Марійка (Беркут) 4,14, 2) Мудра І. (УСК) 3,90, 3) Оля Колодій (Беркут) 3,76.

Біг 1500 м. мужчин. Стартує 6. 1) Солган І. (Кармелюк) 4:49,2, 2) Жовнір О. (Спартак), 3) Матвій (Беркут).

Видців рано 200, пополудні ок. 500.

СПОРТОВЕ ЖИТТЯ У СТАНИСЛАВОВІ.

Пролом — Сьвіт (Монастириська) 3:1 (1:0). Ворота здобули: Якібчук, Зубяк і Керникевич. До тов. змагань у Монастириськах виступив Пролом у складі: Андрійшин І., Моклович, Андрійшин II, Куліба, Бриндзей, Чаплинський, Демянчук, Зубяк, Керникевич, Якібчук І і Лісьневич Б. Дружина Сьвіту — це дружина фабрична, яка стягає грачів з усіх-усюдів і представляється дуже добре. Пролом грав добре й гарно, але без завзяття, а напад з пехом, бо більшість стрілів цілої пятки трапляла в стовпи. Гра велась у незлому темпі і з перевагою Пролому, який заслужив своєю гарною грою на кращий вислід. З Пролому слід виріжнити цілий напад, де найслабший був Зубяк, Бриндзея на сер. помочі й обох Андрійшинів.

У. С. К. — Богородчани 4:1 (Мист.) Несподівана висока програна Богородчан, програну яких у великій мірі завинив воротар.

Рипне — Станиславовія 5:1 (2:0). Сензаційна програна лідера А-кл. на горячім ґрунті Рипного.

Гірка — Ревера 4:3 (2:2). Несподівана програна Ревери.

Б. Л.

УЖГОРОД. С. К. РУСЬ — Ч. С. К. БРАТИСЛАВА 3:1.

Змагання за мистецтво Словаччини, розіграні в неділю 2. ц. м. в Ужгороді, вирішила ужгородська одинадцятка певно у свою користь. Перемогу „Руси“ приняла 3-тисячна публика з величезним ентузіязмом. Овацією не було кінця.

В цю неділю (9. 6.) відбудуться відплатні змагання між цими самими дружинами у столиці Словаччини, Братиславі. „Руси“ вистане вже ремісовий вислід щоб зберегти й надалі почесний титул мистця Підкарпаття і Словаччини.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

ШЛЯХ НАЦІЇ, місячник української національної політики і громадського життя. Ч. 2. Рік І. Львів, 1. червня 1935. Зміст: З. П.: Схід чи Захід України? Ом. Терлецький: Наша традиція. Л. Макарушка: Політичні партії і партійництво. М. Гнатишак: Одно завдання сучасної української літератури. М. Творидло: На суспільно-господарських роздоріжжах. З. Пеленський: Отаманія. Рецензії. Українська хроніка. Міжнародні справи. З пресових стовпців. Видає Вид-во „На Сторожі“, Адреса: Львів, вул. Скарбківська 35, І. Піврічна передплата 5 зол. чвертьрічна 2.50.

РІДНА МОВА, науково-популярний місячник. Варшава, червень 1935. Рік III. ч. 6. Зміст: І. Огієнко: Методи вивчення складні: 6. Новограматична метода. М. Гнатишак: Артизм творів С. Руданського. С. Черкасенко: Наша твердиня, поема: 5. Письменникові. І. Огієнко: Мова Богдана Ігоря Антонича. Є. Грицак: Новотвори в сучасній українській мові. І. Огієнко: Сучасна українська літературна мова. В. Гуркевич: Назвище й прізвище. І. Крипякевич: Татарська українщина. В. Жуковецька: Як говорять по-українському селяни, а як ми. І. Велигорський: Словничок слів с. Серафинці. Чистота й правильність української мови: відповідь на запитання наших читачів. Дописи прихильників рідної мови. Розділ для самоуків і дітей: „Рідне Слово“, Початкова Граматика укр. літературної мови.

СВІТЛО Й ТІНЬ, ч. 6. за червень 1935. Фотографічний журнал. Зміст: Ю. Іванів: Чому фотографуємо. А. Красніяський: Негативний матеріял. Нові камери. С. Кравців: Про розчинювання фотохемікалій. З новин фотопромислу. Наші ілюстрації.

РІДНИЙ КОЛОС. Ч. 3 (23). Рік III. Луцьк, травень 1935.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Міський Театр.

Четвер, 6. VI. год. 7·30 веч. Вечір Г. Орлонівної та Іга Сима.

Пятниця, 7. VI. год. 7·30 веч. „Студентка“.

Театр Ріжнородностей.

Четвер, 6. VI. год. 7·30 веч. „Шведський сірник“.

Пятниця, 7. VI. год. 7·30 веч. „Шведський сірник“.

Кіна.

АДРІЯ: „Распутін — злий дух Росії“.

АПОЛЬО: „Не хочу знати хто ти“.

АТЛЯНТИК: „Як у сьомому небі“.

ВАНДА: „Пожежа над Волгою“ і „Королева Богеми“.

ҐРАЖИНА: „Азбука кохання“.

КАСІНО: „Обожана“.

КОЛІСЕЙ: „Боротьба за правду“, ревія „Каролина навіжена дівчина“.

КОПЕРНИК: „Катюша“ (Анна Стен).

МАРУСЕНЬКА: „Жид Зіс“ (Конрад Файт).

МІРАЖ: „Римські скандали“ (Еді Кантор).

МУЗА: „Вондер Бар“.

ПАКС: „Голгофта“.

ПАЛЯС: „Капітан Коркоран“ (Власта Буріян).

ПАН: „Московські ночі“.

РАЙ: „Юдіка“ оперетка з Ґуст. Фреліхом і Джітою Альпар.

СВІТ: „Їх екселенція ціауе“, „Гопля“ (Кл. Бов).

СОНЦЕ: „Пильнуй свого чоловіка“, ревія: „Ой, жіночки!“

СТИЛЕВЕ: „Імператриця“ (з Марлєною Дітріх) і ревія.

УТІХА: „Герой із Ріо Ґранде“ та ревія.

ХИМЕРА: „Дівча з хмар“ (Хозе Мохіка).

Закордонне радіо.

Четвер, 6. червня 1935.

Відень (506,8) 12·00, 13·10 Популярна муз., 17·45 Солісти, 21·05 Симф. концерт, 22·40 Легка музика, **Кошиці** (259,1) 16·30 Концерт, 17·40 Для Закарпаття (шк. хор), 20·00 „Кармен“ оп. Бізета, **Мор. Острава** (269,5) 20·50 Пісні, 21·15 Легка музика (у прогр. Український відгомін — Леопольда), **Праґа** (470,2) 11·05 Сальон. музика, 22·30 Легка музика, **Париж** (1648) 20·45 Симф. концерт, **Білгород** (437,3) 17·00 Пісоньки, **Любляна** (569,3) 19·00 Нар. музика, 20·00 Пісоньки, **Берлін** (356,7) 14·15 Оп. мельодії, 16·30 Форт. реситаль, **Кенігсвустергавзен** (1571) 16·00 Вес. муз. пополудне, 18·00 Нім. пісні, **Кельн** (455,9) 13·15, 23·00 Поп. й суч. музика, **Ляйпціґ** (382,2) 17·00 Муз. пополудне, 20·10 Довкола Европи, концерт англ., фр., рос., мадяр., нім. музики, **Мінхен** (405,4) 15·20 Шість пісень на сопр. і форт., 16·10 Суч. камер. музика, 19·35 „Борис Годунов“ оп. Мусорґського, **Будапешт** (550,5) 13·30 Пісні й дуети, 18·25 Мад. пісні, 20·10 Концерт, **Міляно** (221,1) 11·30 Легка муз. 17·05 Вок. концерт, 20·35 Орх., **Рим** (420,8) 13·10 Легка муз., 20·55 „Пир глумливців“ оп. Джордана.

Пятниця, 7. червня 1935.

Відень (506,8) 12·00, 13·10 Легка музика, 27·25 Концерт на віолю й арфу, 18·55 „Отелло“ оп. Вердія, 23·35 Віденська нар. музика, **Праґа** (470,2) 15·00 Концерт сальон. орх., 20·15 Легка музика, **Париж** (1648) 20·00 Оп. арії й мельодії, **Білгород** (437,3) 18·30 Пісоньки, **Берлін** ((355,7) 16·00 „У цукорні“ вес. радіообразець, 21·30 Твори Баха й Гендля, **Кенігсвустергавзен** (1571) 18·00 Форт. реситаль, **Кельн** (455,9) 16·00 Світські арії Баха, **Ляйпціґ** (382,2) 19·00 Нар. музика, пісні, **Мінхен** (405,4) 15·40 Нар. пісні (Шмід-Ерґгард, сопр.), **Будапешт** (550,5) 13·40 Скрипка, 17·20 Концерт, оп. орхестри, 19·20 Форт. реситаль, 22·40 Циг. музика, **Міляно** (221,1) 11·30 Легка музика, 17·05 Тріо, 21·35 Синкопована музика, **Рим** (420,8) 17·05 Солісти, 20·55 Концерт.

Львівське радіо.

Четвер, 6. червня 1935.

6·30 Ранішня авд., 7·50 Практ. вказівки, 8·00 Авд. для шкіл, 8·05 Авд. для новобранців, 11·57 Сигнал часу, 12·03 Метеор. вістки, 12·05 Нові поети, 12·30 Муз. поранок, 13·50 З ринку праці, 13·55 Експорт, 14·00 Найгарніша гр. пл., 15·35 Біржа 15·45 З давніх суїт, 16·30 Гутірка у фр. мові, 16·45 Музика з гр. пл., 17·00 Життя на Вислі — плаваючі шпихлірі, 17·15 Театр Уяви „У мряці“ японська драма Інузи Ямамота, 17·50 Спорт. порадник, 18·00 Твори Баха на форт., 18·15 За корабельною борозною (з морської літератури), 18·30 Листи та програми, 18·40 Сільва рерум, мист. життя, 18·45 Оп. музика з гр. пл., 19·15 Перед великим літер. зїздом у Львові (літ. фейл. К. Куридюка), 19·25, 19·29 Спорт. вістки, 19·35 Пісні в вик. М. Мокрицької в супр. форт., 19·50 Акт. фейлетон, 20·00 Тріо з-моль оп. 50, 20·45 Веч. денник, 20·55 Крізь польську джунглю (Черв. Хрест), 21·00 Бетовенові твори (орх.), 22·00 Реклям. концерт, 22·15 Концерт малої орх., 23·30 Музика з гр. пл.

Пятниця, 7. червня 1935.

6·30 Ранішня авд., 7·50 Практ. вказівки, 8·00 Авд. для новобранців, 8·05 Авд. для шкіл, 11·57 Сигнал часу, 12·03 Метеорол. вістки, 12·05 З ріжних країн — гр. пл., 12·50 Хвилинка для жінок, 12·55 Полудн. денник, 13·05 Концерт діточої орхестри, 13·30 Музика з гр. пл., 13·55 Експорт, 15·35 Біржа, 15·45 Концерт орх., 16·30 Чародійна мушля — опов. для дітей, 16·45 Арії та пісні в вик. Сл. Орловської, 17·00 Кара в житті дитини, 17·15 Концерт: Пять століть камер. музики, 17·40 Авд. для хорих. концерт орх., нар. пісні, 18·10 Театр. Уяви: „Міґуель Манара“ містерія Оск. Милоша, 18·30 Реклям. концерт, 18·45 Чайковський: Увертюра „Рік 1812“ із гр. пл., 19·15 Красіцькі, рід вармінського еп. 19·25, 19·45 Спорт. вістки, 19·35 Ваґнер: „Валькірія“ з гр. пл., 19·50 Акт. фейлетон, 20·00 Куток краєзн. т-ва, 20·10 Муз. гутірка, 20·20 Симф. концерт; Веч. денник, Як працюємо, 22·30 Геройські вірші, 22·45 Поборювання венеричних недуг у нас і деінде, 23·05 Музика з гр. пл.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5·27—5·30 зол.

Нім. марка 1·72—1·78, фр. франки 34·90—35·00, шв. франки 171·50—171·85, фунти стерлінґи 25·90—26·20, австр. шілінґи 98·00 — 101, чеські корони 22·00—22·25, рум. леви 30·00—32·00, ліри 42·00—44·00.

Золото: Долари 9·18—9·22, Франки фр. 34·80—35·60, Дукати 83·00—84·00, Корони 37·00—37·50, Рублі 4·75 — 4·85. 1 гр. зол. 5·924.

Срібло: Корони австр. 0·34, Рублі 1·50, Фльорени 0·85, 1 гр ср. 0·07—0·08.

ЗБІЖЕ.

Ціни парітас Підволочиська льоко Львів

	від — до	від — до
Пшениця однош.	17·75—18·00	19·00—19·25
Пшениця збірна	16·75—17·00	18·00—18·25
Жито одноціле	14·25—14·50	16·25—16·50
Жито збірне	13·75—14·00	15·75—16·00
Овес од. незам.	16·75—17·25	19·25—19·75
Овес од. легко зам.	16·00—16·25	18·25—18·50
Овес зб. легко зам.	15·50—15·75	17·75—18·00
Овес одноціл. зам.	15·25—15·50	17·50—17·75
Овес збірн. зам.	14·75—15·25	17·00—17·50
Кукурудза кравва	21·50—22·00	
Бобик	15·00—15·50	
Гречка на мливо	16·50—16·75	
Крупи гречані	29·00—30·00	
Мука пш. I. А.	31·00—31·50	
Мука пш. I. Б.	29·00—29·50	33·50—34·00
Мука пш. I. Ц.	27·00—27·50	32·00—32·50
Мука пш. I. Д.	26·25—26·75	30·50—31·00
Мука пш. I. Е.		29·50—30·00
Мука пш II. Ц.	24·50—24·75	
Мука пш. II. Д.	22·50—23·00	
Мука пш. II. Е.	22·00—22·50	
Мука пш. II. Ф.	20·00—20·50	
Мука пш. II. Г.	19·50—20·00	
Мука пш. III. А.	15·00—15·50	
Мука пш. III. Б.	12·50—13·00	
Мука житня I. кат. до 55%	23·00—23·50	27·75—28·25
Мука житня I. кат. до 65%	22·50—23·00	26·50—26·75
Мука житня раз. до 95 %	17·25—17·75	
Мука житня посл. понад 70%	13·50—14·00	
Висівки житні	8·50— 8·75	9·00— 9·25
Висівки пшен. гр	8·75— 9·00	
Висівки пшен. сер.	8·50— 8·75	
Пшоно		42·00—44·00

Інші курси незмінені.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що цін на масло не ставить з приводу вичікуючої тенденції; в дні 5. червня ц. р. кооперативам платив за:

	льоко Львів.
1 л. молока	0·15 зол.
1 л. сметани	0·70 „
1 к. яєць	2·50 „

Пастеризоване молоко з доставою до дому у Львові 1 літра 24 сот.

Тенденція на масло вичікуюча, на молоко вдержана, на сметану і яйця сильна.

Маслосоюз повідомляє, що ві 5. VI. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахомасарні „М. С.“ у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Курята від 45 дкг.	за 1 кг.	1·40 зол.
Мол. однор. кури I. кл.	„	0·90 „
Старі кури	„ „	0·80 „
Пантарки	„ „	1·30 „

Птицю приймає в скількости визначеного приділу для кожного доставця.

Когутів, качок, гусей, індичок та індиків з огляду на кінець сезону не приймає.

ОПОВІСТКИ.

Реколекції для Священиків. Реколекції для священиків під проводом Їх Екселенції Високопреосвященого Митрополити Кир Андрея відбудуться в Гр. Кат. Духовній Семинарії у Львові, Коперника 36, в днях від 24. — 28. червня ц. р. Перша наука починається 24. VI вечером. Сповідь — 27. VI., реколекції кінчаться 28. VI. рано Службою Божою та Св. Причастієм підчас неї. Удержання за весь час реколекцій виносить зол. 10·—. Львівські учасники реколекцій складають зол. 2·— на покриття коштів організації реколекцій. В ціли зарезервовання місця Всі священики, що намірують користати з реколекцій, зголосять до 21. VI. свою участь в реколекціях на адресу: Дирекція Т-ва ім. св. Андрея у Львові вул. Японська ч. 7. II. пов. Спізнені зголошення остільки будуть приняті до відома, оскільки будуть вільні місця. Учасники реколекцій привезуть постіль зі собою (подушку, простирадло, ковдру чи коц). — **Дирекція Т-ва ім. св. Андрея у Львові.** 1680

Філія Союзу Українок повідомляє, що в пятницю 7. ц. м. в год. 19. відбудеться в домівці С. У. при вул. Сикстуській 44 реферат п. Л. Горбачевої під наголовком „Плекання рідної мови“.

Подання в справі допущення до вступних іспитів до I., II. і III. кляси нового типу ґімназії та VI., VII. й VIII. кл. давнього клясичного типу в **Прир. Коед. Ґімназії Р. Ш. ім. кн. Володимира Вел. в Рогатині** вносити з усіми приписаними документами до дня 15. червня ц. р. до Дирекції Ґімназії. Речинець вступних іспитів оголосимо пізніше. **Омелян Бачинський, упр.**
1669 1—2

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

Пані, Панове! Першорядне укр. фризієрське заведення Кузика, Гродзіцких 4. біля апт. Терлецького. **Для Пань тревала ондуляція пар.** 1611 6—10

Корсети найновіші моделі, бедрівки, нагрудники виконує солідно „Крайопшемисл“, Львів, Боїмів 1. 1521 6—9

10.000 мужеських сорочок продає від зол. 2·26 Новочасна виробня **„Ренома“**, Львів, Сонішна 9. 1510 20—22

Новітня робітня обуви Івана Івасівки при вул. Личаківській 18, виконує найновіші зразки мужеської, люксусової обуви, Спеціяльність ортопедична обува.
1580 19—30

За 1 золотий переробляємо жіночі, мужеські капелюхи. Найновіші фасони. Увага: **Шапіра, Ринок 17.** 1667 2-6

Комбінезони мотоциклеві найдешевше джерело „Палюм„, Гетьманська 22. побіч музею. 1452 7—7

Пропуклинові бандажі гумові черевні, ниркові, проти усуванню матиці під ґарантією виконує відоме **Укр. Ортопедичне Заведення Івана УГРИНА,** Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1629 4—30

Сикстуська 14. Мешкання 3, 4, 5 кімнат, комфорт, до винайму. 25/56 2-2

Млин моторовий, 2 пари вальців, каспер, камінь, просняк, електрика з будинками, стація в місці в сусідстві Львова, ціна 25 000 золотих, продасть українське бюро „Трансакція“, Львів, Коперника 7.

Новий дім з мансардами, 11 убікацій, при Личаківській, увесь вільний за 14.500 зол., готівкою 12.000, продасть „Трансакція“, Коперника 7.

Фортепіяни короткі, продає, одинока нагода, значна знижка цін. Ганан, Пілсудського 21. 1. пов. 4/28 1—5

Початкуючий адвокатський аплікант (зі 7-літньою практикою та іспитом нотаріяльним) шукає патрона. Ласкаві зголошення до Украінбанку „Віра“ в Раві Руській з поданням умовин. 1-3

Продам камяницю нову, люксусовий комфорт, річний дохід зол. 9.420. Ціна 105.000, вклад 70.000. Зголошення: фірма Ліхман. Пекарська 1, тел. 258-77. 1672 1-5

Вічні пера направляє „Прецизія“ Ринок 29, Рутовського 12. 1679 1—20

Дора (Карпати) Пансіон „Маляма“ — гарне положення — поручає сонячні кімнати зі здоровим харчем по приступних цінах. 1678 1—8

ОГОЛОШЕННЯ.

Виробня музичних інструментів

Фр. Невчик

Львів, вул. Городецька ч. 2 Б. — Телефон 225-76

поручає всілякі музичні інструменти, приладдя і виконує направи по конкуренційних цінах.

Цінники на бажання. 41/91 4—20

ПЯНІНА першорядні по знижених цінах на догідних умовинах. Купно продажа. Заміна уживаних інструментів

Новацкий, Пілсудського 17.
698 51—5!

Пансіон „Зелемін“ ГРЕБЕНІВ

У найгарнішому положенні, подальше від гостинця, гамору і куряви. Просторі, сонячні кімнати з бальконами. Річні і сонячні купелі. Знаний зі смачного, здорового харчу. — Ціни помірковані. Відкриття 1. червня ц. р.
1661 2—10

Доротеум

Львів, Браєрівська 3.

комісова меблева галя купує, — приймає в коміс — продає.

МЕБЛІ всілякого рода за готівку і на сплати.

ПІДЛЮТЕ

найвище положений чинний живець в наших горах, купелеве заведення і літнище в Горганах над Лімницею в чудовій лісистій околиці, 700 м. понад рівень моря.

Мінеральні питні води і сірчано-солоні купелі. Електричне освітлення, водопроводи і центральне огрівання.

Лічничі вказівки: хороби органів кровообігу, віддихових шляхів (з винятком туберкульози), органів травлення, печінки, жовчевих і сечевих доріг, суглобів, мязнів і кістох, хороби обміну речовини, стани виснаження з надмірної праці або після перебутих хоріб.

Початок сезону 15. червня.

Комунікація:

Залізнича стація: БРОШНІВ на лінії Стрий — Станиславів, а звідти або вузькоторовою залізницею, яка удержує реґулярну комунікацію або на замовлення автомотором на місце за $1\frac{1}{2}$ години. Зі Львова їзда на місце $4\frac{1}{2}$ години.

Інформації:

до 1-го липня: Львів, Клушинська 3, тел. 243-82. Від 1-го липня: **Живець ПІДЛЮТЕ, почта Перегінсько**
1648 2—3

На Сході — ми!

ІВАНА ЧЕРНЯВИ.

Книжка змальовує по мистецьки боротьбу України з Москвою у недалекому прийдешньому. — Окладинка роботи мистця Андрусева. 200 сторін друку. — Ціна зол. 1·50.

Дістати можна в друкарні „ДЕМОС“, Львів. Ринок ч. 10. і у всіх книгарнях.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень . . . . . . зол. 0.35
„ одношпальтовий в тексті і новинках „ 0·60
„ на першій сторінці . „ 0·80

Дрібні оголошення від слова:
матримоніяльні і приват. кореспонденція по зол. 0.15
купно, продаж, винаєм і т. п. . . . . . „ 0·10
шукаючі праці . . . . „ 0·07
слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1 . . . . . зол. 480·—
„ „ 1/2 . . . . „ 250·—
„ „ 1/4 . . . . „ 130·—
„ „ 1/8 . . . . „ 70·—

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“ В друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.